

gymkáč

2. číslo/školský rok 2015/2016

Časopis študentov Gymnázia Antona Bernoláka v Senci.
Vyšiel s láskavou podporou p. Schmiedla.
Ďakujeme.

2. číslo, február 2016

Časopis vydáva trikrát za školský rok od roku 1999
Gymnázium Antona Bernoláka, Lichnerova 69, 903 01 Senec

Ďakujeme p. prof. Mgr. Alžbete Ivanovej za odbornú pomoc, ochotu a trpezlivosť.

Redakčná rada/prispievatelia:

príma: Dominika Polgárová - Dominika, Lenka Šemrincová - Lenka

sekunda: Michal Zemko - Michal

tercia: Klára Martonková - Klára

kvarta: Nina Bučková - Nina, Miriam Mat'ašáková - Mirka, Rebeca Vašková - Rebeca

kvinta: Juraj Bagi - Juraj, Matej Hrnčiar - Matej, Pavol Petrovič - Kýblik

oktáva: Michaela Glasnáková - Michelle, Zuzana Lenártová - Zara

3. A: Dominika Bognárová - Dominika

4. A: Karin Pätoprstá - Kaja

Grafická úprava, obálka: Juraj Bagi, kvinta

Prispievatelia:

Jakub Doboš, Robert Nemeček, príma

Tereza Petrufová, Andrej Srnka, Veronika Zelenayová, Karolína Chodáková,
kvinta

Petra Petříková, Stanislava Labjaková, 3. A

Editoriál

Milí gabáci,

opäť môžete v rukách držať náš Gymkáč.

Niektorí z vás už poslednýkrát.

Tak ako aj ja.

Hoci sa k nám pomaly blíži jar prinášajúca nové začiatky, radosti a dobrodružstvá, pre maturantov nastáva jeseň štúdia na našom gymnáziu. Štyri roky sme sa potešovali múdrosťou našich profesorov a neváham napísať, že by sme si to mnohí zopakovali ešte raz. Preto moji milí spolužiaci, vnímajte radosť zo štúdia, ktorú pobyt na tomto gymnáziu prináša.

Ešteže sa udialo toľko vecí! My maturanti sa tak lúčime so skutočne špeciálnym číslom Gymkáča. Mali sme tú česť urobiť rozhovor s úspešným absolventom nášho gymnázia, osobnosťou slovenskej žurnalistiky, pánom profesorom Tušerom, ktorý pôsobí na Fakulte masmédií na Paneurópskej vysokej škole. Môže nám byť skvelou inšpiráciou, že aj z nášho malého gymnázia, malého mestečka sa dá dopracovať k celoslovenským úspechom, ak máte chuť a vôľu študovať, a pracovať.

Taktiež nám bola ochotná poskytnúť rozhovor naša úžasná nová pani profesorka telocviku, ktorú sme si všetci veľmi obľúbili vďaka jej vždy pozitívnemu naladeniu. Ak sa chcete dozvedieť viac o pani profesorky Babiakovej, máte jedinečnú možnosť.

Môžete hlbšie preniknúť do kolektívu 1.A, nahliadnuť do výborných slohových prác, tentokrát aj v anglickom jazyku. O svoje špeciálne zážitky sa opäť podelili tí scestovanejší z nás, ktorí mohli okúsiť dobrodružstvá v zahraničí: v Amerike a v Taliansku. V priebehu niekoľkých týždňov v Senci hostovala aj jedinečná putovná výstava knihy kníh - Biblia na cestách. Biblia je knihou dvoch svetových náboženstiev a naši študenti sa mohli dozvedieť mnoho zaujímavých novinek. Ak sa vám na túto výstavu nepodarilo prísť osobne, nezúfajte, naši študenti sa s vami o tento zážitok podelia. Aj tento polrok sa naši študenti úspešne zapájali do súťaží a robili česť našej škole. V minulom čísle ste sa mohli dočítať o stužkovej slávnosti oktávy. V tomto čísle sa môžete dočítať o tomto výnimočnom dni štvrtákov! A samozrejme, je nám všetkým, vďaka bohatej kampani obchodných domov, jasná blížiaci sa príležitosť oslavy lásky zamilovaných. Ak si ešte nedostal svoju čokoládku ani zamilovanú správu, možno na teba čaká v tomto Gymkáči v podobe valentínky. Tak sa pusti do listovania. Ponuka je skutočne pestrá!

V mene redakčnej rady vám prajem úspešné dni

Kaja, 4. A

Predstavujeme úspešných Senčanov...

V tomto čísle sme požiadali o rozhovor významnú osobnosť slovenskej žurnalistiky, absolventa nášho gymnázia, pána Prof. PhDr. Andreja Tušera, CSc. pôsobiaceho na Fakulte masmédií Paneurópskej vysokej školy v Bratislave. Tešíme sa, že si na nás našiel čas.

Pán profesor je dlhoročným novinárom a teoretikom žurnalistiky. Pôsobil na Katedre žurnalistiky Filozofickej fakulty UK v Bratislave, v Novinárskom študijnom ústave, v Národnom centre mediálnej komunikácie, bol redaktorom edície Výskum praxi, šéfredaktorom prestížnych slovensko-anglických periodík Slovak TradeForum a Euroforum, prednášal na Fakulte humanistiky Trnavskej univerzity, na Fakulte masmediálnej komunikácie Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave, na Katedre žurnalistiky Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku. Pán profesor Tušer je jedným zo spoluzakladateľov Fakulty masmédií Paneurópskej vysokej školy, kde v súčasnosti pôsobí ako poradca dekana. Je autorom, respektíve spoluautorom 31 publikácií, z toho 10 monografií, vyše 150 vedeckých štúdií a odborných textov, viac ako 2000 publicistických textov a mediálnych vystúpení z masmediálnej oblasti. Je držiteľ Pamätnej medaily Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave, Pamätného medailóna Univerzity Komenského v Bratislave, Pamätnej medaily Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave, Ceny mesta Senec a mnohých ďalších ocenení.

Vieme, že ste absolventom nášho gymnázia. Ako si spomínate na svoje študentské roky? Ktoré predmety ste mali najradšej a ktoré ste v obľube, naopak, nemali?

Študentské roky mi na um prichádzajú často. Zrejme aj preto, že som ešte stále v priamom kontakte so študentmi. Boli úžasné. Želám si, aby aj vám gymnaziálne obdobie zanechalo tie najkrajšie spomienky napriek tomu, že jeho súčasťou sú aj predskúškové či skúškové napätia alebo i momentálne neúspechy. Menej rád som mal z predmetov fyziku, chémiu, trocha i matematiku, tešil som sa na slovenský jazyk, literatúru, dejepis a cudzie jazyky. Mali sme ruský a nemecký jazyk, vybral som si aj latinčinu, ale tá trvala iba rok.

Ako si spomínate na svojich učiteľov? Pamätáte sa na nejakú veselú príhodu? Stretávajú sa niekedy so svojimi spolužiakmi?

Učiteľov sme si vážili. Zakaždým, keď učiteľ vstúpil do triedy na hodinu, sme vstali. Bolo to pekné. Mám ich spojených s predmetmi. Napríklad pani triedna profesorka Gizela Cvengrošová nás učila nemčinu. Presvedčila nás, že najlepšie si osvojíme cudzí jazyk, ak si budeme dopisovať s nejakým študentom z Nemecka. V tom čase to bolo možné iba so školami v Nemeckej demokratickej republike. Nadviazal som kontakt s Anselmom z Jeny, sprvoti iba písomný, neskôr sme sa začali navštevovať a tento náš priateľský vzťah vytrval až doteraz. Vyše šesťdesiat rokov.... Úžasné.

Z úsmevných príbehov, aj keď vtedy mi vôbec nebolo do smiechu, môžem spomenúť maturitný voliteľný predmet. Jediný som sa prihlásil na dejepis, ktorý, okrem iných predmetov, učil pán profesor Ondrej Margitfalvi, náš maturitný triedny. Odhováral ma, ale ja som sa nedal. Otázky mi však nesadli a ja som s odretými ušami vyšiel z miestnosti s trojkou. Hneď ako som vychádzal, ma začal kárať: „Veď som ti hovoril, nevyberaj si dejepis!“. Bola to moja jediná trojka. Ešte aj teraz sme sa s ním na tom zasmiali, keď sme ho boli pozývať vlni na 60. výročie maturity. Bude mať úctyhodných 99 rokov, ale je mimoriadne svieži, všetko si pamätá. S ľútosťou odriekol účasť na tomto stretnutí kvôli chôdzi, ale s pohárom vína sme si u neho doma štrngli.

Kto vás ovplyvnil pri výbere povolania? Mali ste vzory, ktorým ste sa chceli podobáť?

Nespomínam si, že by som mal nejaký vzor. Veľmi rád som písal, tvoril. Ako desaťročnému mi publikovali v týždenníku Náš národ poviedku. Úspešne som sa zúčastňoval na súťažiach slovesnej tvorby.

Ste významný slovenský žurnalista, novinovec, mediológ a pedagóg. Ktorá z týchto oblastí vás najviac napína?

Nemám rád superlatívy. Všetko je relatívne. Veľa som písal, aj odborné texty, keď som bol aktívny novinár, veľa publikujem aj v novinovednej a pedagogickej oblasti, dokonca niečo aj z malej beletrie a poézie. Autorsky alebo v spoluautorstve som napísal 31 kníh. Vnútorne sa najviac cítim žurnalistom. V prepojení s odovzdávaním skúseností študentom a s rozvíjaním žurnalistickej a mediálnej vedy to považujem za ideálne.

Zakladali ste s kolegami Fakultu masmédií Paneurópskej vysokej školy v Bratislave, kde zároveň vyučujete. Popri tom ste autorom mnohých oceňovaných publikácií. Dokážete si pri toľkom pracovnom vytŕažení nájsť čas na oddych?

Fakulta masmédií Paneurópskej vysokej školy sa stala prvou súkromnou vysokou školou v oblasti médií na Slovensku. Bol to aj môj veľký osobný úspech. Veľmi dobre sa etablovala, patrí k prestížnym stredo- európskym vysokým školám, pôsobí aj v Rakúsku a Česku. Veď vlni sme ju na vašom gymnáziu prezentovali, ak sa pamätáte. No a oddych? Nie raz som v rozhovoroch už spomenul, že som workoholik. Mne tento životný štýl vyhovuje, teší ma práca. Áno, viacero kníh som mal ocenených, najviac si však vážim najvyššiu novinársku cenu Slovenského syndikátu novinárov Mercurius Veridicus ex Slovakia, ktorú som dostal za tri knihy, vytvorené počas osemnástich mesiacov. Viem aj relaxovať. Mám rád hudbu, chodím na turistiku, zúčastňujem sa na majstrovstvách Slovenska novinárov v stolnom tenise, na športových podujatiach seniorov...

Ako vnímate vývoj slovenskej žurnalistiky? Aký máte názor na bulvárne médiá? Môžeme sa vás spýtať, ktoré noviny považujete za kvalitné?

Kladiete mi tri otázky. Tak stručne: Slovenská žurnalistika sa nevyvíja zo stredo- európskeho priestoru, v ktorom nastali po roku 1989 významné zmeny. Bulvárne médiá sú produktom práve týchto zmien, silnej komercializácie, v lone ktorej sa etabluje bulvarizácia. Za kvalitné považujem tie noviny, ktoré sú mienkotvorné, teda vyvážené, dávajú slovo všetkým zainteresovaným stranám, sú presné na faktografiu a realie.

Počas svojej pedagogickej praxe ste vychovali množstvo žurnalistov. Je medzi nimi niekto, na koho ste ako pedagóg hrdý?

Áno, na veľmi mnohých absolventov žurnalistiky či mediálnej komunikácie, ktorých som učil v Bratislave, Trnave alebo v Ružomberku, som veľmi hrdý, aj keď, samozrejme, nebol som iba ja ich učiteľom. Nedovolím si ich menovať, je to vysoké číslo, ale sú medzi nimi nositelia prestížneho Krištáľového krídla, viacnásobní držiteľia ceny Osobnosť televíznej obrazovky – najvýznamnejší moderátori či moderátorky spravodajských a publicistických relácií, nositelia novinárskych cien, riaditelia televízií, rôznych agentúr, hovorcovia prezidentov či ministrov.

Dlhé roky ste predsedom poroty v celoslovenskej súťaži školských časopisov Štúrovo pero. V minulosti ocenenie v tejto súťaži získal aj náš časopis Gymkáč. Čo pozitívne vnímate v práci mladých žurnalistov? Čomu by sa, naopak, mali vyvarovať?

Štúrovo pero je tiež tak trochu aj moje „dieťa“. Založili sme ho pred dvadsiatimi rokmi. Schá-

dzava sa tam každoročne množstvo mladých ľudí, záujemcov o žurnalistiku, tvorcov školských časopisov, ktorí majú možnosť pobesedovať s významnými predstaviteľmi spoločenského, politického, mediálneho života. A s porotcami, skúsenými žurnalistami. Mladých tvorcov si veľmi vážim, robia náročné noviny, sú dynamickí, vnímaví. Vyvarovať by sa mali uponáhľanosti a z nej vyplývajúcej povrchnosti. No a predovšetkým by si mali pri tvorbe vážiť nástroj novinárskej tvorby – slovenský jazyk.

Aké je Vaše životné „krédo“? Čím sa v živote riadite?

Pred päťdesiatimi rokmi sme si s manželkou dali na svadobné oznámenie vytlačiť motto: „Najväčším šťastím pre človeka je žiť pre druhého“. Funguje to. A nielen v manželstve.

Ďakujem za rozhovor.

Zara, októva

Fotografie: I. Čaniga, I. Hledík

Pomaturitné stretnutie pána profesora Tušera po 60 rokoch - v prvom rade 2. sprava. Svojou prítomnosťou poctili absolventov aj pán primátor mesta Senec Ing. Karol Kvál (v hornom rade v modrej košeli) a pani zástupkyňa riaditeľ a nášho gymnázia Mgr. Agnesa Frčová (v druhom rade prvá sprava)

Rande pred zborovňou

Tentokrát sme vyspovedali novú tvár nášho učiteľského zboru – p. prof. Mgr. Janu Babiakovú. Vyštudovala na Univerzite Komenského v Bratislave telesnú výchovu a ruský jazyk. Naše dievčatá vyučuje telesnú výchovu.

1. Predtým, ako ste začali vyučovať na našom gymnáziu, učili ste na nejakej inej škole ?

Učila som 6 rokov na Železničnom učilišti v Bratislave, bola som triedna štyri roky jednej triede – 27 chalanov, všetci zmaturovali. Potom som pracovala v súkromnom sektore a vrátila som sa späť do školstva...

2. Ako si zvykáte na kolektív? Či už kolegov alebo študentov?

Na kolegov som si zvykla pomerne rýchlo a, dúfam, že aj oni na mňa J. Zo študentov som mala trochu obavy, predsa sú tu veľké vekové rozdiely, ale myslím, že som to zvládla. Pravda je, že niektoré dievčatá odolávajú akémukoľvek pohybu na hodinách TV, takže toto ma trochu mrzí....

3. Ako sa vám tu zatiaľ páči ?

Na seneckom gymnáziu som pracovala ešte ako študentka FTVŠ, takže som sa po rokoch rada vrátila späť. Páči sa mi tu, aj kuchyňa je výborná a aj pani kuchárky sú skvelé!

4. Ako spomínate na svoje študentské časy? Ktoré predmety vás najviac trápili?

Na svoje breznianske gymnázium spomínam s láskou a s úsmevom, boli sme skvelá trieda, stretávame sa každý rok a hovoríme si, ako nám bolo dobre... Najviac ma trápila matematika – nemám bunky na čísla... J

5. Ako si spomínate na svoj maturitný ročník, maturitnú skúšku?

Maturity som sa veľmi bála, akademický týždeň som strávila výlučne nad knihami, ale všetko dopadlo výborne a zmaturovala som ...

6. Vždy ste vedeli, čo chcete robiť? Prečo ste sa rozhodli stať sa učiteľkou?

O svojom povolání som bola rozhodnutá už v 8. triede základnej školy, moji rodičia boli obaja učitelia, takže moja inklinácia pramenila z rodinného zázemia, otec mal dokonca takú istú aporobáciu ako ja....

7. Ak by ste neučili, čím by ste sa stali?

Právničkou.

8. Čo vás najlepšie upokojí po dlhom dni/náročných situáciách?

Upokojí ma môj syn so svojou pozitívnou energiou a dvaja malí synovci, majú 2 a 5 rokov a hry s nimi ma vždy upokoja.

9. Je pre vás ťažké mať toľko hodín telesnej výchovy?

Vôbec nie !

10. Odkiaľ čerpáte energiu na celý deň? Vieme, že so študentkami vždy cvičíte aj vy a ešte k tomu ste vždy veselá a usmiate...

Ďakujem! Mám asi takú povahu, zatiaľ mám energie dosť a čím viacej cvičím, tým viac energie mám....

11. Aký je váš najobľúbenejší šport?

Lyžovanie, aerobik.

12. Vyskúšali ste už niekedy nejaký z adrenalínových športov, resp. chceli by ste nejaký vyskúšať?

Skákala som z mosta Lafranconi na závesnom lane do hojdačky a keď ma ťahali hore, mala som pocit, že dokážem všetko na svete – taký to bol pre mňa adrenalín...

13. Máte nejaký zážitok so športom?

Tým, že športujem v podstate celý život a bola som na rôznych akciách, či už domáceho, európskeho alebo svetového významu, z každého podujatia som si priniesla kopec zážitkov, atmosféra na takýchto fórach je neopakovateľná..., naposledy som bola na ME v krasokorčuľovaní tu v Bratislave a opäť to bol pre mňa nezabudnuteľný zážitok !

14. Máte nejaké krédo/motto, ktorým sa riadite?

„Nerob nič iným, čo nechceš, aby robili tebe.“

15. Ktorú vlastnosť si na sebe vážite najviac a na ktorú, naopak, nie ste hrdá?

Vážim si otvorenosť a úprimnosť tak na sebe ako aj na ostatných ľuďoch..., ale v dnešnej dobe tieto moje vlastnosti „nedopadli na úrodnú pôdu“, takže zároveň asi nie som na ne až taká hrdá...

16. Čo vás najčastejšie rozosmeje?

Rozosmejú ma veselí ľudia, ktorí sú pozitívni a neriešia stále nejaké problémy...

17. Aké sú vaše hobby? Čomu sa najradšej venujete, ak si nájdete voľnú chvíľku?

Hudba, hudba, hudba, šport, knihy.

18. Aký je váš obľúbený hudobný interpret/ kapela?

Mám rada každý druh hudby, súčasnú slovenskú aj svetovú, aj DMB, skupiny ELÁN, PINK FLOYD

19. Aké sú vaše naj... : film, kniha, jedlo, vysnívaná destinácia?

Film: Wasabi, knihy od Dominika Dána, jedlo - držková polievka a bryndzové halušky so slaninou, destinácia Thajsko

20. Chceli by ste niečo odkázať našim študentom?

Jasné, a týka sa to pohybu... „Tvoje telo si pamätá každý pohyb a v strednom a staršom veku sa ti za každý pohyb poďakuje, preto aspoň na hodine TV urob pre to niečo!, budeš sa lepšie cítiť a budeš mať chuť do života !“

Ďakujeme za rozhovor.

Zara, oktáva & Dominika,
Lenka, príma

Pohl'ad do zrkadla...

Tentokrát sa do zrkadla pozerú študenti 1. A. Aj keď sú členmi našej študentskej rodiny krátko, iste si za ten čas vytvorili na novú školu svoj názor. Ich triednou profesorkou je p. prof. Mgr. Alžbeta Durayová.

1. Ako sa ti páči na novej škole?

CH: Ja som spokojný so školou, pretože som sem chcel ísť už od piateho ročníka, ale nepodarilo sa.

D: Páči sa mi tu. Sú tu milí ľudia a dobrí učitelia. V negatívnom – skrinky, že sú niektoré popísané a že v jedálni nie sú tácky.

D: Páči sa mi tu.

D: Páči sa mi tu, aj keď som očakávala viac.

D: Ujde to.

CH: Na novej škole sa mi páči, ale nie je to už sladká ZŠ.

CH: Je to fajn, ale predsa len, pýtať sa na školu slovom páči ...D

D: Celkom fajn, sú horšie aj lepšie školy.

2. Prekvapilo ťa niečo? V dobrom? V negatívnom?

CH: V dobrom ma prekvapili ochotní a dobrí učitelia, pekné priestory školy a dobrý kolektív. V zlom – len že je toho učenia trochu viac.

CH: Čakal som prísnejších učiteľov.

D: Prekvapil ma prístup učiteľov. Niektorých v dobrom, ale aj v negatívnom.

CH: V dobrom ma celkom prekvapili dobrí učitelia. V negatívnom prísnejšie bodovanie.

CH: V dobrom príjemní učitelia, v negatívnom ťažšie učenie.

D: Milí učitelia.

3. V čom je štúdium na SŠ iné oproti ZŠ?

D: Dosť menej voľného času, pretože sa musím učiť.

CH: Učitelia nás vôbec neženú cez prestávky do tried, máte voľnosť pohybu.

CH: Viac učenia a prípravy do školy, každý deň učenie na druhý deň.

D: Ťažšie.

CH: Na SŠ zaplním viac zošitov ako na ZŠ.

4. Čo hovoríš na nový kolektív?

CH: Myslím si, že lepší kolektív byť nemohol.

CH: Je v pohode, rozumieme si. Ale predsa, 9-ročný kolektív je 9-ročný kolektív.

D: Prvé dva mesiace super, teraz je to hrozné, brala by som späť triedu zo základnej.

D: Príjemne prekvapená až spokojná.

CH: Nový kolektív je skvelý, každý je v niečom výnimočný.

CH: Pôvodne som sa bál, že si nebudem s nikým rozumieť, ale nakoniec som sa s viacerými spriatelil.

D: Nový kolektív je fajn.

CH: Kolektív je dobrý, ale bolo by treba sa ešte viac zbližiť.

CH: Skvelý, už som sa s viacerými skamarátil.

D: Som introvert, a tak na nový kolektív ani nemám svoj názor. Väčšinu ani nepoznám.

D: Kolektív sa mi páči, sú milí.

5. Čo hovoríš na učenie?

D: Je toho veľa, ale už som si zvykla.

CH: Ťažšie, dlhšie, náročnejšie. Ale už viem o dosť viac ako predtým.

D: Je to náročné, ale pokiaľ si správne rozvrhnem čas, stíham to v pohode.

CH: Učenia je dosť veľa, ale všetko, čo sa naučíme, bude vždy na niečo dobré.

D: Učenia je veľa a počas štúdia nemám moc času na iné krúžky po škole.

D: Dá sa to zvládnuť, ale treba dávať pozor na hodiny a písať si poznámky.

6. A čo profesori? Máš obľúbených učiteľov? Obľúbené predmety?

CH: Každý rozličný svojím charakterom. Áno, mám: Slavomír Maľa.

D: Niektorí profesori sú naozaj milí, ale niektorých sú naopak dosť prísni. A to je tiež dobré, lebo sa viac naučíme.

CH: Z profesorov som si obľúbil pána Radza, pani Synákovú, pána Maľu, pani Vietorisovú, pani Frčovú. Z predmetov fyziku, chémiu, matematiku a dejepis.

D: Profesori vyzerajú milí. Vyslovene obľúbeného učiteľa nemám, no mám rada p. učiteľku Vietorisovú alebo p. učiteľa Maľu. Medzi obľúbené predmety patrí matematika, telesná a angličtina.

CH: Nič zlé o nich neviem povedať, obľúbený predmet nemám.

D: Obľúbené predmety dejepis, angličtina, telesná. Profesori v pohode. Obľúbená p. Babiaková, som si istá, že ten "body workout" v lete určite oceníme...:D

CH: Veľmi ma baví hodiny s p. učiteľom Maľom, ktorý vie veľmi dobre a pútavo rozprávať a vysvetľovať aktuálne učivo. Taktiež mám rád aj biológiu, angličtinu a telesnú.

CH: Profesori sú fajn, treba si na ich systém iba zvyknúť. Áno, mám obľúbených učiteľov, je ich viac, pre dobré vzťahy ich radšej vymenovávať nebudem.

D: Obľúbené predmety mám biológiu a dejepis. Moji obľúbení profesori sú p. profesor Maľa, p. profesorka Vietorisová a p. profesorka Synáková.

7. Je niečo, čo by si na škole alebo triede zmenil/a?

D: Zrkadlo v triede aj na WC, väčšie skrinky.

D: Menej falošnosti a viac priateľskosti.

D: Jedálny lístok.

D: Zmenila by som na škole: do jedálne by som dala tácky, bude jednoduchšie si zobrať obed aj ho odniesť. Inde je všetko v pohode a obedy by sa mali odhlasovať ráno, lebo keď je niekto chorý, tak si ho nemôže odhlásiť.

D: Je veľa vecí, čo by som zmenila.

D: Trieda by mohla byť viac kolektívna.

CH: Určite viac učební a učebných pomôcok.

CH: Zrušenie ôsmej hodiny.

D: Keby som mohla niečo zmeniť, tak by som si vymenila niektorých učiteľov.

(ne)Kultúra

Trochu nostalgie... Vianočná akadémia

Vianoce sú časom pokoja, lásky, spokojnosti a vzájomného porozumenia. To, že Vianoce nie sú len o hmotných daroch, nám ukázali naši žiaci, ktorí si pripravili pre svoju školu darčeky v podobe scénok, piesní, tancov, ale aj hrou na hudobný nástroj. Toto milé podujatie sa konalo v predposledný deň v škole v roku 2015 v kultúrnom dome v Senci.

Pani profesorka Bibiána Strivinská už od septembra hľadala to, v čom vyniknú žiaci našej školy. A že takýchto talentov našla veľa, sa nám potvrdilo aj na Vianočnej akadémii. Hneď ako sa žiaci prišli do kultúrneho domu, tak im mohla udrieť do očí nádherná výzdoba, ktorú síce nepripravila naša škola, ale nemohla som ju tu nespomenúť. Po tom ako sa všetci žiaci usadili, sa mohol program začať. V úvode sa nám predstavila primánka s nádhernou a známou piesňou Tři oříšky pro Popelku. Neskôr sa nám ukázali aj iní žiaci s veľmi zaujímavými číslami, ako napríklad dve krátke, no zato nádherné divadelné hry, tanec, ktorý nám zatancovali primánky alebo aj dojemná tieňohra v podaní našich najstarších žiakov. Každé z týchto predstavení bolo odvdáčené búrlivým potleskom, ale aj úsmevmi na tvárach nielen sledujúcich, ale aj účinkujúcich v programe. Pevne verím, že každý jeden žiak hral, spieval alebo tancoval s láskou. Lebo láska je v čas Vianoc veľmi dôležitá.

Ďakujeme všetkým účinkujúcim a predovšetkým p. prof. Strivinskej za krásny zážitok.

Klára, tercia

Stužková slávnosť 4.A

Dňa 20. novembra 2015 sa každý jeden žiak 4.A GAB-u zobudil do neobyčajného rána. Čakal na náš deň, ktorého sme sa v dobrom zmysle slova „desili“ už tri roky. Hneď od rána sme mali čo robiť. Posledné skúšky nástupu, príchodu či tanca s vedomím, že už o pár hodín sa žiadna chyba neodpúšťa. Keď sme nacvičili čo sme len mohli, mali sme stále naponáhlo. Hlavne dámy, ktoré sa poobliekali do svojich krásnych šiat čakajúcich v skrini len na túto špeciálnu príležitosť. Chlapci sa tiež nedali zahanbiť. Práve naopak. Krásne obleky, kravaty, manžetové gombíky. Pre tento deň „D“ boli všetci ako zo škatuľky.

Keď sme sa večer stretli vyobliekaní a upravení ako z priameho prenosu Plesu v opere, len ťažko sme jeden druhého spoznávali. S príchodom našich rodičov nám bolo hneď ľahšie na duši. Cítili sme, že ak zakopneme alebo sa nám prihodí iný „trapas“, budú na nás hľadiť naši najbližší láskavým pohľadom a tí sa nám hádam smiať nebudú. Naši čestní hostia profesori prišli taktiež nádherne vyobliekaní. Stále sme však mysleli aj na tých profesorov, ktorí nás učili, ale, žiaľ, nemohli prísť. Pán profesor Fedor, ktorý už na našej škole neučí, ale nás učil dejepis s toľkou múdrosťou, že sa nám vryl do pamäti navždy. Profesorky, ktoré nás učia už od našich prváčikovských čias a hoci hodiny s nimi sú často pre naše mozgy namáhavé, zaslúžili si svojou neutíchajúcou nádejou, že nás naučia maximum, našu lásku a obdiv – pani profesorka Vietorisová, p.p. Synáková a p.p. Strivinská. Veľmi nás tiež mrzela absencia profesorov p. Lenártovej a p. Lesaya, pre ktorých už boli aj nachystaní taneční partneri, no, žiaľ, aj keď chceli prísť, okolnosti im to neumožnili. Boli sme vďační, že s nami tento výnimočný deň zdieľali pán riaditeľ, p. zástupkyňa a aj naši úžasní vyučujúci spolu s našou triednou profesorkou, ktorá prežívala s nami všetky tie stresy a obavy a to nielen v tento jeden deň.

O stužkovej slávnosti sa dozviete všeličo, je to predovšetkým veľký stres a zodpovednosť. No my, aj keď sme určite prežívali aj tieto pocity, sme predovšetkým vnímali, že to bol deň nádherný, krásny a určite nepreháňam, keď poviem, že to bol jeden z najlepších dní našich životov. Väčšina tried sa zvykne najviac pohádať práve v čase prípravy programu na stužkovú. Tá naša sa, našťastie, zaobišla bez väčších nezhôd. My sme si, celkom neobvykle, zvolili taktiku delenej zodpovednosti. Každý bol zapojený do nejakého čísla väčšou či menšou dávkou zodpovednosti. Tak mal každý dostatok času aj priestoru priviesť svoje vystúpenie k dokonalosti. A ponuka bola skutočne pestrá. Bránicu nám poškodili kúzelníci na štýl Richarda Nedvieda alebo liliputi. Šokovaný zostal každý, kto videl scénu „Ako jedia zvieratá“, hlavne pri veľrybe a nosorožcovi. Vreckovky rodičia vyťahovali pri dojímavej tieňohre, ktorú ste mohli vidieť aj vy na Vianočnej akadémii. Čerešničkou na torte nášho programu sa stal náš únos triednej knihy, ktorý bol bezchybne premyslený a bezkonkurenčne zorganizovaný. Diváci si ho, veríme, užili od začiatku až do konca. Pre nás bolo skvelým zážitkom aj samotné natáčanie. A tak sme prežili neopakovateľný večer.

Samozrejme, k stužkovej patrí aj samotné stužkovanie, sviečkový pochod či básnička o každom žiakovi, ktorý dostane svoj kúsok torty. No o tých vám stačí vedieť toľko: nikto nezaťhol, každý sa uklonil, nikto nehorel, každá jedna básnička bola výstižná, nápaditá a vtipná a torta tá bola nielen neuveriteľne krásna, ale aj úžasne chutná. Pre nás ale aj tak bola z celej stužkovej slávnosti najdôležitejšia výborná spoločnosť. Fakt, že tam boli ľudia, ktorých milujeme a ktorí milujú nás, bol ten najcennejší. Každému jednému srdečne ďakujeme, že tento večer prežil s nami. Špeciálna vďaka patrí našej obsluhu, vďaka, ktorej sme boli celý večer syti.

Karin, 4. A

Doktor Macbeth & 17. november 1989

Nič nie je čierno-biele. Taká nebola ani Nežná revolúcia, významný míľnik v našej histórii. Neexistovali len tí dobrí a tí zlí. Medzi nimi stálo množstvo ľudí predstavujúcich rôzne sivasté odtienky (a nemám na mysli slávny román...). Osoby, ktoré sa nevedeli rozhodnúť, alebo tak robili zámerne, čo znamená, že možno každý deň stvárnili dve tváre – podľa toho, ako sa im to práve hodilo. Či si vypracovali zložitý plán, ako si kryť chrbát bez ohľadu na to, ako revo-

lúcia dopadne a zároveň získať to, po čom túžili.

A presne o tom toto predstavenie bolo. O moci. O jej vábivej vôni, železných okovách, pilieroch poskytujúcich ochranu a zabezpečenie, o jej hrozbách i o jej obetiach. Tento príbeh bol obrazom premien charakterov, ktoré boli v tom čase veľmi rozšírené. Ľudia si zabezpečovali istoty, využívali revolúciu ako nástroj na dosiahnutie osobných ambícií, mnohokrát v ňu ani neveriac, a predsa stáli v popredných radoch organizácií bojujúcich za zmenu. Nepochybne to boli ťažké a nebezpečné časy. Napriek tomu tu boli aj ľudia zapálení za slobodu, ktorých oheň často padol za obeť sivej. Tá zacítila jeho dym a žiaru už zďaleka a zároveň s ním prišla i hrozba, pretože títo zapálení mohli ohroziť ich plány. Nemám na mysli revolucionárov ako celok, skôr jednotlivcov nachádzajúcich sa v obrovskej nepredvídateľnej spoločnosti. A ako sa na konci predstavenia ukázalo, v čase Nežnej revolúcie bolo veľmi ťažké niekomu veriť. Niekedy i svojim najbližším.

Počas celej hry vystupovali len štyria herci, čo bolo dosť náročné, ak uvážime fakt, že kulisy-

psychickom prežívaní postáv. Napriek tomu však určite väčšinu divákov zaujali a podali zaujímavý obraz napätej doby, ktorú si my študenti nemôžeme pamätať. Avšak podobne ako v pôvodnom Shakespearovom motíve aj tu nachádzame boj o moc a jej obeť, ale prenesené v čase. Musím povedať, že herci podali výborný výkon a pripomenuli nám, že všetko nebolo také jednoduché, ako sa na prvý pohľad zdá. A mnoho ľudí po revolúcii len prevrátili kabát a fungujú ďalej. Napokon, prečo asi divadlo uviedlo takúto hru v dnešnej dobe? Asi je načas zamyslieť sa nad sivou a nad jej rozšírenosťou medzi nami...

Na záver by som sa chcela poďakovať pani profesorkám za príjemný piatkový výlet, aj keď sme na ňom (čakajúc na predstavenie) poriadne vymrzli. Ale umeniu predsa treba priniesť obeť, či nie?

Zara, októva

Z našich slohových prác

ŠTUDENTSKÁ ESEJ
2015

Ako je to s tou našou slovenskou pohostinnosťou?

Už 10. ročník tejto súťaže vyhlásil Konzervatívny inštitút M. R. Štefánika. Tohtoročná téma bola náročná, napriek tomu sa s ňou popasovala naša študentka kvinty Karolína Chodáková. Súťažné práce nie sú zaradené do kategórií, zapojiť sa môžu študenti, doktorandi až do veku 30 rokov. Napriek tomu, že Karolína nezískala ocenenie, myslíme si, že jej práca je výborná, intelektuálne zrelá, a preto vám ju ponúkame.

Ako je to vlastne s tou našou slovenskou pohostinnosťou?

O krajine ležiacej v lone Tatier sa zvyklo hovoriť, že pohostinnosťou priam prekypuje. Túto vlastnosť radi pokladáme za pýchu slovenského ľudu, stáva sa to spolu s prívlastkom „národ holubičí“, o ktorom by sa tiež dalo uvažovať, niečo ako symbol našej vlasti. Zvyk tohto tradovania spôsobil, že sa našou charakteristickou pohostinnosťou radi hrdíme dodnes. Naskytá sa otázka: ako to je v skutočnosti a časoch dneška? Prináleží nám vôbec ešte právo

ozdobovať svoje národne založené duše takýmito adjektívami?

Otázka o slovenskej pohostinnosti núti zamyslieť sa, pozastaviť nad mentalitou a zmysla-
ním nášho národa. Nás ako ľudí, ako tvory človečie, správajúcich sa jeden k druhému tak,
ako nás Slovensko, jeho história a všetko čím si prešlo, vychovalo. Dovolím si tvrdiť, že tradič-
ná veľkorysosť, ktorá všeobecne prevládala, sa o čosi zmenila. Rozdiel medzi pozostatkom
aury pohostinnosti v súčasnej dobe a medzi skutočnou pohostinnosťou v časoch, v ktorých
rástli a žili moji starí rodičia, prarodičia i staršie generácie je podľa mojej mienky nasledovný.

V bohatej truhlici minulosti ukrýva sa množstvo nehmotných pokladov, medzi inými jeden
z tých o úprimnej dobrosrdečnosti, veľkorysosti a pohostinnosti Slovákov. Princíp tohto tajom-
stva spočíval v spôsobe, akým ľudia žili. Keďže doba bola poznačená údelom vojny, všetko
malo pre obyvateľov malebnej krajiny obkolesenej vrchmi nesmiernu vzácnosť. Prejavovalo sa
to výrazne a hlavne na dedinách. Tento všeobecný nedostatok, najmä potravy a ďalších vskut-
ku potrebných vecí, mal za následok, že veľké množstvo ľudí častokrát vlastnilo málo, no, pa-
radoxne, o to väčšia bola ich chuť a radosť podeliť sa s tými, ktorí mali ešte menej. Taktiež
vládol medzi krajanmi pocit väčšej spolupatričnosti, záujmu a lásky medzi sebou. Nielen, že
boli ľudia pohostinní v zmysle pomoci tým, ktorí nemali, taktiež sa nevyhýbali ani rozmanitosti
plodného pohostenia pri najrôznejších návštevách, či už susedských alebo zahraničných.

Povaha Slováka predurčovala na to, aby sa s radosťou a úprimnosťou v srdci podelil s
unaveným pocestným, nehovoriac o priateľovi alebo rodine, o svoju večeru a v príjemnej at-
mosfére hojnosti s ním viedol srdečnú konverzáciu a nakoniec mu, dokonca, uvoľnil svoju pos-
teľ. Zvyklo sa vravievať: „Host do domu, Boh do domu.“ Hostiteľ bol srdečný a host čítil vďač-
nosť. Z tohto nefalošného a prajného správania skutočne priam sršala pohostinnosť.

Typickým symbolom našej pohostinnosti sa stal chlieb a soľ, ktorý sa používa v súčasnosti
na udržanie krásnej tradície pohostenia. Vzácní hostia navštíviac našu krajinu majú možnosť
pocítiť teplo zvyku, keď sú ponúkaní práve spomínaným chlebom so soľou, v minulosti vníma-
ným ako Boží dar.

Pustiť človeka do svojho príbytku a správať sa k nemu ako k vlastnému, posadiť ho za stôl
typicky prekypujúcim jedlom a preukázať mu záujem i starostlivosť, nebolo pre iné štáty štan-
dardom. V porovnaní s naším národom sa príslušníci iných krajín správajú väčšinou odmera-
nejšie, držia si cudzích ľudí viac od tela, napriek sympatiám, ktoré voči nim prechovávajú. Do
svojich pováh, ktoré sú typické pre ich osobnosti, dostali odlišné vlastnosti ako pohostinnosť.

V dnešnej dobe väčšina bytostí chodiacich po hrudách našej rodnej zeme nedospeje
k uvedomeniu, ako veľmi sa veci zmenili. Momentálne vnímam v našej spoločnosti veľké roz-
diely v spoločenských vrstvách. Ľudia, ktorí žijú v spokojnosti a primeranej hojnosti, majú
všetko čo potrebujú, nestávajú sa zvyčajne tak prajní voči tým, ktorí stoja v inej životnej situá-
cii, práve z dôvodu, že nezažili, aké to je nemať nič či málo.

Sýty hladnému neverí, tvrdí príslovie.

Paradoxným príkladom našej veľkorysosti sa stáva v súčasnosti nadmieru riešená téma –
problém s ľuďmi utekajúcimi pred vojnou v snahe zachrániť si život a dostať šancu na svetlejšie
zajtrajšky. Je vhodné uznať, a taktiež sa to zhoduje s mojim osobným názorom, že nedos-
tatočná informovanosť, ústí v strach a srdce odovzdané slovenskému národu, ktorý bol kedysi
utláčaný mnohými väčšími etnikami, sa zlieva do prehnanej opatrnosti pred skúsenosťami
s príslušníkmi iných národov na našom území. To sa však nestáva všeplatnou výhovorkou
k odmietaniu akejkolvek pomoci ľudským bytostiam, ktoré nemajú inú možnosť ako prekonať
tisíce kilometrov s plameňmi nádeje v srdciach so snahou zachrániť si to najdôležitejšie čo
majú – svoj život.

Nedá sa súhlasiť s názorom o povinnosti poskytnúť týmto ľuďom azyl a priestor na trvalé živobytie, avšak doslova niekoho na päte otáčať a posilať tam, odkiaľ sa zjavil, špeciálne v prípade slabšie zabezpečených ľudí, pokladá a vidí moja duša skrz oči za nehumánne. Názory na túto tému sú veľmi protichodné, plynú z obavy, že náš život, na aký sme boli zvyknutí sa zmení. Na jednej strane pomoc druhým, obzvlášť ľuďom, ktorí sú za ňu vďační, na druhej strane obava a nezvyk. Dôvod spomenutý ako druhý v našej krajine rozhodne prevláda. Príchod ľudí s úplne odlišnými normami správania a kultúry môže mať dopad na všetko, čo sme kedy poznali. Napriek tomu, že nie som na svete dlho, vidím, ako veľmi podlieha dnešný svet najrôznejším zmenám. V tomto konkrétnom smere by sa dalo povedať, že ostatné európske krajiny prejavujú svoju toleranciu a veľkorysosť až nad mieru, a z našej vychýrenej pohostinnosti sa stala skutočne iba povera, uväznená mrežami minulosti. Za iróniu možno označiť, že v tomto prípade náš odvrat od pohostinnosti predstavuje skôr ochranu.

O slovenskej štedrosti sa toho dá započuť veľa. V minulosti čosi vychýrené, čo umožňovalo cítiť sa „u nás ako doma“ ľuďom z rôznych kútov kraja či sveta. Povestný kus chleba so soľou. Avšak zachovala sa táto tradičná slovenská veľkodušnosť a radosť z dávania dodnes? Obávam sa, že sme sa dostali do bodu, v ktorom našou tradičnou vlastnosťou z minulosti neoplývame, sme všeobecne uzavretejší, nesprávame sa s toľkou láskou ani k sebe navzájom, nieto ešte k cudzím. Niečo, čím sme sa mohli chváliť a šírilo to okolo nás krásny pocit dobrosrdečnosti, sme stratili. Svet sa mení, ľudia sa menia, Slovensko nie je výnimkou. Ale verím, že tak ako v živote i ľudskej spoločnosti existujú pády i vzostupy, máme šancu a nádej na zmenu. Ľudia si postupom času majú možnosť uvedomovať a vidieť, aká je vzájomná pohostinnosť dôležitá a túto našu tradičnú vlastnosť oživiť, odfúknuť z nej nános prachu, ktorý na nej sedí a začať ju znovu rozvíjať.

Karolína Chodáková, kvinta

Kniha, najlepší priateľ človeka

Kniha. Súbor písaných, tlačených alebo ilustrovaných strán z papiera, pergamenu či iného materiálu, ktoré sú zlepené alebo zviazané dohromady na jej chrbte. To je definícia knihy slovmi slovníka.

Kniha. Súbor strán plných napätia, emócií, životov, príbehov, poznání, kúziel, skúseností a radosti. Umožňuje nám preskúmať svet náš, no i cudzí. Poskytuje odpovede na naše najurgentnejšie otázky, sprevádza nás krásami našej Zeme. No tiež nám dáva možnosť nahliadnuť do svetov dosiaľ nepoznaných. Do svetov premieňajúcich nás na kúzelníkov či historických hrdinov, zoznamujú nás s vynálezmi budúcnosti a príšerami z minulosti. Môžeme žiť tisíce životov a preskúmať tisíce svetov. A to z pohodlia našej teplej postele. To je definícia knihy slovami zanieteneho čitateľa.

Okrem oživenia našej fantázie, sú tiež niektoré odborné literárne diela zdrojom relevantných informácií, uľahčujúcich nám náš každodenný život. Otvárajú naše oči a myseľ novým poznatkom a možnostiam, obdarúvajú nás cennými vedomosťami. Preto sa knihy častokrát považovali za hrozbu, najmä mocnosťami pokúšajúcimi sa ovládnuť mysle ľudí, snažiac sa vytvoriť z nich svojich nasledovníkov. Počas druhej svetovej vojny či vlády komunizmu teda nebolo neslýchané tlač cenzurovať, ničiť no dokonca i páliť. Šikovní autori sa však nenechali tak ľahko zastrašiť, svoje kontroverzné a zakázané myšlienky dokázali zašifrovať medzi riadky svojich zdanlivo nevinných diel.

No i napriek všetkým jej kúzelným vlastnostiam a moci, ktorú zviaza vo svojich stranách, nedokázala do svojho zajatia zlákať každého. Odkedy obrázky získali schopnosť pohybu, ľudia stratili túžbu po snívaní, ich fantázia ochabla v prachu zabudnutých kníh. Načo namáhať svoje

mozgy predstavivosťou, keď si jednoducho môžeme pozrieť film? Frázu 'Ja nemám čas na čítanie, radšej si počkám na filmové spracovanie' si zobral k srdcu každý lenivec. Rodičia namiesto čítania svojim ratolestiam na dobrú noc zapnú televízor neuvedomujúc si, o čo ich tým pripravujú.

Knihy totiž nemajú kladné účinky iba na dušu, no i na myseľ. Rozprávky pred spaním pomáhajú vyvíjať detskú myseľ, rozširujú ich slovnú zásobu a zbystrujú vnímanie. Je dokonca potvrdené odborníkmi, že ľudia čítajúci pravidelne, dosahujú vyššieho stupňa inteligencie, nemajú problémy so sústredením a ich myslenie je pohotovejšie. Upokojujúce účinky kníh nás zbavujú stresu z dlhého dňa, odviažu našu myseľ a zaručia nám živšie a kreatívnejšie sny, kde po sledovaní televízie máme väčšie ťažkosti zaspáť a často je náš odpočinok nepokojný a rušený.

Je ohromujúce, akú moc čítanie skutočne má. Vedci dokázali, že udržiavaním nášho mozgu v činnosti, dokážeme spomaliť či dokonca predísť pokroku Alzheimeru a demencie. A čítanie je jedným z najefektívnejších spôsobov, ako zachovať náš mozog aktívny a silný — na udržanie kroku s dejom si musíme v pamäti zachovať určité súvislosti, deje, postavy, ich minulosť a ambície. To nám dopomáha k lepšej pamäti.

Častým argumentom nečitateľov je tiež vysoká cena kníh. Je to však skutočný problém? Dnešná rozvinutá technológia nám umožňuje ľahký prístup k lacným či dokonca bezplatným on-line knihám. Poškodené a použité diela dostaneme za polovičné ceny, nespomínajúc mestské knižnice so širokými zásobami.

Mali by sme teda prestať strácať náš drahocenný čas hľadaním výhovoriek a dôvodov, prečo čítanie nie je pre nás a spraviť svojej duši láskavosť, otvoriť skvelú knihu a nechať sa uniesť do hĺbín našej fantázie, naplniť novými poznatkami a ohúriť nekonečnými možnosťami. Na knihách je predsa najlepšie to, že čítanie nemá pravidlá.

Petra Petříková, 3. A

Kniha - priateľ človeka

Knihy každého z nás sprevádzali už od kolísky. Ako malé deti sme si zvedavo prezerali obrázkové knižky, z ktorých nám rodičia čítali rozprávky. Listovali sme v nich aj v škôlke, ale našou prvou, ozajstnou knihou, ktorá sa nám zaryla v pamäti bol šlabikár s veľkými a farebnými písmenkami, z ktorého sme sa učili čítať prvé písmená, slová a vety. Potom sa v našom živote objavili ďalšie a ďalšie knihy, ktoré nám otvárali cestu za poznaním. Od rozprávkových príbehov s princeznami a drakmi, cez krátke detské a dobrodružné príbehy, až po dlhé romány zaoberajúcimi sa otázkou života, lásky či smrti.

Čo znamená kniha pre súčasného človeka? Keby sme spravili na túto otázku anketu, mohli by sme ľudí rozdeliť na dve časti. Prečo? Kniha pre každého znamená niečo iné. Pre jedného sú nenahraditeľné a život si bez nich nevie predstaviť, pre druhého sú to len papiere zviazané do celku. No mali by sme v nich hľadať niečo viac. V dnešnom uponáhľanom svete mám pocit, že ľudia zabúdajú na silu, ktorú v sebe kniha má. Kniha je zdroj informácií, hoci túto úlohu čoraz častejšie nahrádza internet. V modernej dobe existujú rôzne druhy kníh, ktoré sú zaujímavé, majú svoje čaro a každý si vyberie niečo, čo je jeho srdcu blízke.

Čítaním kníh sa vzdelávame, rozširujeme našu slovnú zásobu, cibíme aj náš pravopis, zlepšujeme našu pamäť, podporujeme fantáziu. Vieme sa odtrhnúť od reality a necháme sa vtiahnuť do sveta fantázie a predstavivosti, sveta, v ktorom sa môžu splniť naše sny, kde naše problémy vyzerajú ako maličkosť. Neskutočné sa stáva skutočnosťou, všetko je tu iné a vieme prežívať rôzne dobrodružstvá a pocity hrdinov v pohodlí nášho domova. Na chvíľu sa prenosieme do tajuplného sveta, ktorý je mnohokrát jednoduchší a krajší ako reálny, no treba aj

snívať.

Myslím si, že väčšina z nás má svoju obľúbenú knihu. Mňa najviac očaril fantastický príbeh o upíroch, v ktorom postavy v ťažkých časoch našli priateľstvo a lásku, ktorá im dodala silu bojovať, kde dobro zvíťazilo nad zlom. Dospelí by možno nad fantastickými príbehmi len krútili hlavou, no v dnešnom svete sa v hlave autora vždy zrodí originálna myšlienka celého príbehu.

V modernej dobe knihy zapadajú prachom, nahrádzajú ich elektronické zariadenia ako počítače, televízia, tablety, no nahradia ich úplne? Mladí ľudia zaujímajúci sa o moderné technológie vraj prestali čítať knihy. A napriek tomu deti čítajú „potterovky“ ako nespútané. Ja čítam, lebo lásku ku knihám vo mne vypestovali moji rodičia tým, že ma nenútili čítať, iba mi to umožnili. Aj keď som tiež súčasťou tabletovej kultúry, hmatový zážitok moderné technológie nikdy nenahradia. Aj ja mám čítačku kníh, ktorú si kedykoľvek môžem vytiahnuť z tašky a začať čítať, čo je veľmi pohodlné na cestovanie a voľný čas. Beriem ju ako doplnok knižnej ponuky. Nemyslím, že by bola pre tlačенú knihu konkurenciou v negatívnom zmysle. Možno sa časom ušetrí nejaký les, keď sa prestane v tlačenej forme vydávať braková literatúra.

Záujem o knihy bude aj naďalej, ale ich čítanie bude čoraz viac nadobúdať inú formu. Klasické papierové knihy postupne vytlačia e-knihy. Ich predaj sa u nás ešte len rozbieha, ale tam vidím budúcnosť kníh. Dnes si môžem stovky knižných strán prečítať v čítačke. Tlačená kniha je však viacrozmeraná, vždy vnímam nielen jej obsah, ale aj formu, vôňu, materiál. Čítaním si viem predstaviť ako postavy vyzerajú, tvária sa a ako sa cítia. Pre mňa sú oddychom a v každej je niečo zaujímavé. Ľudia zabúdajú čítať, je pre nich jednoduchšie pozrieť si film. Niekedy však film môže človeka inšpirovať a prečíta si jeho knižnú predlohu, ktorá je väčšinou aj tak zaujímavejšia ako samotný film.

Jeden múdry človek raz povedal: „Nemiluj knihy, aby si nimi ozdobil svoj príbytok, ale preto, aby si nimi vyzdobil srdce i ducha.“ Kniha je najlepší priateľ človeka, dokáže nám zmeniť zlú náladu na dobrú, povzbudiť nás, rozosmiať alebo rozplakať. Je ako balzam na dušu.

Stanislava Labjaková, 3. A

Midnight surprise

Ponúkame vám trochu zimomriavok z hodiny anglického jazyka.

Pani prof. Drobná ponúkla študentom dve vety a oni mali na ne nadviazať a napísať príbeh...

It was striking midnight, a long, hot summer night. I couldn't sleep, so I was laying in my bed and watching the shadows on the walls. Suddenly, I heard a noise coming from downstairs.

I glanced at the door, slightly opened, letting the light from downstairs in. I sat up in a surprise, the house should have been deserted and I was hundred percent sure that the lights had been turned off before. Slowly, I opened the door and peeked out. Something was wrong, I felt it in my bones. I looked around the room for something, anything I could possibly use as a weapon.

Clutching the biggest book I found, I climbed down the stairs. Living room, which used to be cozy and luxurious, was now looking shabby, furniture broken, our clothes, family photos and papers laying all around the floor. My hands were shaking but it didn't stop me. I could see

the faint ring of light on the floor, the sound of running water was echoing from the bathroom. My heart started to pound even faster.

I will never forget what I saw there. In the gloomy light, some strange woman was leaning against the sink, her hand soaked with red liquid touching the mirror.

Suddenly, she glanced at me. I dropped the book and dashed out of the house, barefoot, in pajamas. I have never run faster in my life.

Dominika, 3. A

Naše cesty za poznáním

Volkswagen

Úprimne povedané, keď nám oznámili, že pôjdeme na exkurziu do automobilového závodu Volkswagen Bratislava, príliš veľa nadšenia som neprejavila. Počítala som s tým, že Volkswagen sa zaradí do radu ostatných nudných exkurzií. Veľké očakávania som teda nemala, aj vďaka tomu, že autá nie sú mojou vášňou. Pozitívnu stránkou veci bolo, že aspoň sa nebudeme učiť.

Bolo 4. decembra piatok, kvarta a tretiaci vysedávajú vo vykúrenom autobuse pred závo-
dom. Teda myslím, že vhodnejším pomenovaním je priemyselné mestečko. O bezpečnosť pri práci sa tu stará vlastná polícia, hasiči, zdravotná služba a bezpečnostná služba pred vcho-
dom. Hneď pri vstupe do areálu sa prejavila nemecká presnosť. Vrátnici potrebujú papiere na všetko, takže takmer tam išli žiaci bez učiteľského dozoru (chýbali papiere). Prechádzajúc areálom sme sa kochali všetkým naokolo a ja som sa snažila počúvať sprievodcu, a nasávať čo najviac faktov o automobilovom priemysle na Slovensku (mohlo by sa mi to niekedy zísť). Len škoda, že fúkal silný vietor a mne sa takmer tvorili na tvári cencúle.

Konečne sme vo vnútri, dostali sme sa do montážnej haly. A čo vidíme? Roboty montujú a spájajú kusy plechu. Roboty tu odvádzajú 85% práce, nečudo veď Volkswagen Bratislava patrí k najmodernejším automobilovým závozom na svete. Postupne sme navštívili aj lisovňu a halu, kde sa montujú motory. Tam jazdili na magnetických dráhach plno automatické roboty bez vodiča. Na tom by nič nebolo, keby pri práci nevyhrávali skladby od Mozarta, Beethovena či Bacha. Tie boli príjemným sprestrením, úžasnejšia bola však tá presnosť, ktorou sú Nemci povestní. Odchýlka pol milimetra pri akejkolvek súčiastke je problém a namiesto diálneho skončí v testovacej hale. Ak ide o presnosť a organizáciu, mali by sme si my Slováci zobrať príklad z Nemcov. Predstavte si, ako dobre by sme sa mali, keby v našom štáte všetko „klapalo“ ako vo Volkswagene...

Ale aj na Slovensku sa máme čím chváliť. Automobilový priemysel má pre slovenské hospodárstvo veľký význam a je v našej ekonomike najdôležitejším odvetvím priemyslu. V našej vlasti sa vyrobí najviac áut na obyvateľa na svete, navyše naše automobilky patria v tomto smere k najmodernejším. A práve závod Volkswagen Bratislava je jediným na svete, kde sa pod jednou strechou montujú autá šiestich značiek. Volkswagen je okrem toho jedným z najväčších zamestnávateľov na Slovensku, pracovné miesto si tu našlo viac ako desaťtisíc ľudí. Ak neviete, kam sa vydať po skončení gymnázia, milujete vôňu áut a máte citlivý noštek, skúste sa uchádzať o veľaváženú pozíciu „čuchača“. Stanete sa súčasťou smotánky znalcov

vône novoty a zachránite spotrebiteľa pred sfetovaním sa z lepidla a zaručíte mu ten správny pôžitok z vône nového auta.

Možno raz, niekedy v budúcnosti, si rada pôjdem pozrieť aj výrobu v inej automobilke, asi treba počkať na Jaguare a Land Rover. Možno by nebolo zle pozrieť si výrobu televízorov alebo syrov, alebo tehly, zubnej pasty, alebo... Stále je to lepšie ako pozerieť dokumenty o tom, „ako sa čo robí“ na programe TV stanice Discovery.

Nina, kvarta

Študenti Gymnázia A. Bernoláka zbierajú cenné skúsenosti v robotických súťažiach

Na začiatku bola snaha obohatiť vyučovanie informatiky a techniky o robotiku. S tým sú spojené aj nemalé finančné náklady. Podporilo nás naše rodičovské združenie, získali sme dotáciu mesta Senec a v tomto školskom roku bol náš projekt “S robotmi spracujeme odpad” úspešný v grantovej výzve Nadácie Volkswagen. Vďaka tomu máme v škole svoju robotickú LEGO herňu.

Naše prvé kroky s robotickými stavebnicami LEGO Mindstorms boli opatrné, nasledovali čoraz kreatívnejšie projekty a v roku 2015 sme sa pustili s krúžkom robotiky do našej prvej súťaže – Letnej ligy FLL. V septembri sme získali ďalšie posily do tímu spomedzi prímanov a pridalo sa aj niekoľko detí zo škôl seneckého okresu.

Povzbudení prvými úspechmi sme preverili konštruktérske a programátorské zručnosti, súťaživosť a tímového ducha našich krúžkarov v 2 súťažiach: G-ROBOT a First Lego League.

Trojčlenné tímy prímanov v zložení Svätoslav Bollo, Matúš Buček, Jakub Doboš, Róbert Nemeček, Michal Štofa a Rudko Vadovič bodovali v Martine – súťaž G-robot, kategória Sta-

viame Slovensko.

Tím GAB Senec v zložení Dalibor Batěk, Matej Čerňan, Jakub Doboš, Martin Holec, Matej Kočalka, Tim Köppl, Mario Mika, Lukáš Mikulec a Kristián Porzer sa v regionálnom kole turnaja First Lego League v Bratislave umiestnil na veľmi peknom piatom mieste.

Srdečne blahoželáme!

PaedDr. Martina Kobolková,
vedúca krúžku robotiky na Gymnázium A. Bernoláka v Senci

G-robot Martin

Možno to mnohí z vás nevedia, no na našej škole funguje krúžok Roboty lego Mindstorms, ktorý vedie p. p. Kobolková. My prímania, ktorí sme tento krúžok začali navštevovať, sme sa 20. novembra 2015 zúčastnili súťaže G-robot v Martine. Na túto súťaž sme sa poctivo pripravovali na krúžku dvakrát do týždňa a aj cez dva prázdninové dni, v ktoré ste ostatní asi oddychovali.

Na vlakovú stanicu do Trnavy nás odviezol Svätov otec. Keď sme nasadli do rýchliku, boli sme všetci ešte zaspátí. Pri Trenčíne sme už boli celkom prebratí a rozprávali sme sa, ako asi v súťaži skončíme. Vo Vrútkach sme prestúpili na osobný vlak do Martina. Keď sme na stanici v Martine vystúpili, počasie nás prekvapilo, pršalo. Kým sme prišli na Gymnázium Viliama Paulinyho –Tótha, boli sme mokří ako myši.

Privítali nás, dali nám menovky a naše tímy GAB RMR a GAB JMS rozdelili do tried. Dali nám aj fľaše s vodou, potom zľavy do bufetu a lístok na obed. Prvú jazdu sme mali až o hodinu, tak sme sa išli pripraviť, otestovali sme program aj robota, všetko fungovalo. Po testovaní nám ostal čas, tak sme sa išli pozrieť na iné modely a tie boli rôzne a tým pádom aj zaujímavé.

Súťažilo nás 41 robotických

tímov z celého Slovenska. Bola tam aj miestnosť s ihriskami, kde sme skúšali program na robotoch a súťažili podľa vopred zaslaného zadania. Úlohou súťažiacich bolo skonštruovať a naprogramovať robota, ktorý má v čo najkratšom čase splniť vopred zadanú úlohu na hracej ploche. Súčasťou bodovania bolo aj technické interview, kde žiaci vysvetľovali svoj program, pričom sa hodnotila efektivita, čistota a logika kódu.

PaedDr. Martina Kobolková

Prvé kolo našim tímom nevyšlo. V druhom kole to tímu GAB JMS vyšlo, ale tím GAB RMR znova nesplnil celé zadanie. Potom mali oba tímy obhajobu svojho modelu, kde museli vysvetliť z čoho pozostáva robot a ako funguje program. Nasledovala veľká prestávka, počas ktorej sme išli na obed. Po štrnástej hodine sme mali oba tímy tretie kolo. Tímu GAB JMS išlo len o čas a tím GAB RMR sa snažil uspieť, no nevyšlo im to. Tím GAB JMS mal horší čas ako predtým, ale aj tak im to neprekážalo, lebo boli radi, že uspeli. Potom sme čakali na vyhodnotenie. Spomedzi 21 zaregistrovaných tímov v kategórii "Staviame Slovensko" náš tím **GAB JMS - Svätoslav Bollo, Jakub Doboš, Michal Štofa** získal 12. miesto. Ďalší tím **GAB RMR - Matúš Buček, Robert Nemeček, Rudolf Vadovič** skončil na 15. mieste.

Mysleli sme si, že budeme medzi poslednými piatimi, lebo robotike sa venujeme iba tri mesiace. Potom sme sa ponáhľali na vlak. Celú cestu vlakom sme sa hrali na mobiloch. Jeden z nás vystupoval v Piešťanoch a my ostatní sme vystúpili v Trnave, kde nás čakali Jakubov otec a Matúšov otec, ktorí nás odviezli domov. Získali sme nové skúsenosti, veľa sme sa naučili a dúfame, že na takéto súťaže budeme chodiť častejšie.

Jakub Doboš, Róbert Nemeček,
príma

Pod'akovanie

Ďakujeme prímanom za usilovnú prácu, ich rodičom za pomoc s dopravou a firme AB Co-py za vytlačenie tréningovej hracej plochy pre robotov.

Na súťaž sme sa pripravovali s finančnou podporou Nadácie Volkswagen Slovakia, ktorá podporila náš projekt v rámci Grantového programu Projekty zamestnancov.

PaedDr. Martina Kobolková

Úspechy krúžkarov v súťažiach FLL a

G – Robot

Krúžkari robotiky sa minulý rok predstavili vo svojich prvých 2 súťažiach – v súťaži G – ROBOT a FLL (First Lego League). V súťaži G – ROBOT v Martine, v kategórii Stavíme Slovensko. O niečo neskôr 11. decembra v Centre vedecko-technických informácií SR sa tím GAB Senec v zložení Dalibor Batěk, Matej Čerňan, Jakub Doboš, Martin Holec, Matej Kočalka, Tim Köppl, Mário Mika, Lukáš Mikulec a Kristián Porzer v regionálnom kole turnaja First Lego League v Bratislave umiestnil na veľmi peknom 5. mieste. Organizátori tejto súťaže boli Katedra aplikovanej informatiky, Fakulta matematiky, fyziky a informatiky, Univerzita Komenského.

Vyspovedal som dvoch krúžkarov – Dalibora Batěka a Lukáša Mikulca:

Dalibor:

1. Ako si zvládal časovú tieseň?

Jednoducho. Ani som na ňu nepomyslel vďaka tej srande, čo sme na krúžku mali. Naozaj to nuda nebola. Všetko sme totižto dobre stíhali aj s veľkými prestávkami.

2. Čo ťa na súťaži najviac zaujalo?

Veľmi ma zaujalo, že sa do súťaže zapojilo mnoho tímov z celého sveta. Predtým som si myslel, že sa zapojí asi len 5 tímov zo Slovenska, nečakal som, že to bude až 17. No úplne najviac nás všetkých dostalo, keď sme zistili, že sme z tých sedemnástich skončili na piatom mieste. To sme naozaj nečakali a pre všetkých to bola obrovská pocta. Ale nikdy by sme to nedokázali, keby sme sa flákali dvakrát toľko.

Lukáš:

1. Vnímali ste zadanie ako jednoduché?

Náročnosť závisela od toho, ako ste ho riešili. Príklad môžem uviesť vo výskumnom projekte: pokiaľ ste sa rozhodli, že budete robiť veľký výskum, že navštívite veľa odborníkov a naštudujete si veľa informácií, potom mohlo byť zadanie náročné. Pokiaľ ste si povedali, že urobíte pár vecí, nahádzate to do prezentácie a nejako to na súťaži odprezentujete, tak mohlo byť zadanie ľahké. Náročnosť sa teda odvíjala od toho, koľko vecí ste sa rozhodli urobiť. Ja som sa podieľal na výskumnom projekte, takže vám môžem povedať iba o ňom.

Na začiatku som, keďže som sa tejto súťaže zúčastnil prvýkrát, nevedel, čo také by sme tam mohli dať. Najprv sme si hľadali informácie na internete, potom sme navštívili Oddelenie verejnej zelene, údržby a čistenia mesta Senec, potom sme urobili anketu v našej škole, nasledovala nástenka atď. Myslím si, že sme sa pri projekte veľa naučili a dúfame, že pomocou nástenky sme aj našich spolužiakov poučili trochu o separácii odpadu. No a náročnosť zadania? Myslím, že sme si zvolili jednoduchšiu cestu - anketa, návšteva, nástenka - ale na druhej strane sme na prezentácii inšpirovali do budúcnosti.

2. Ako vnímaš kolektív s ktorým si pracoval?

Myslím si, že kolektív bol celkom fajn. Hlavne v posledných dňoch a týždňoch všetci pracovali, ako len vedeli, aby bol nakoniec výsledok čo najlepši. Hovorím tým o všetkých častiach FLL, teda o členoch, čo pracovali na tom, ako bude robot vyzerat', tých, čo sa podieľali na tom, ako bude robot plniť zadanú misiu a aj všetkých, ktorí skúmali vo výskumnom projekte. Dôležité bolo, aby sme všetci spolupracovali. Aj keď nás pani profesorka musela často napomínať, aby sme robili a nerozptyľovali sa surfovaním na internete, nakoniec sme našu školu na súťaži obhájili a obsadili sme 5. miesto z celkového počtu 17 tímov.

Ďakujeme pani profesorke Kobolkovej za to, že nás do súťaže prihlásila a aj za jej veľkú trpezlivosť a vytrvalosť.

Michal, sekunda

Nadácia Volkswagen Slovakia

Biblia na cestách

Keď vysvedčenie už doslova klope na dvere a žiaci sa idú potrať, aby si popravovali posledné známky, každá možnosť odreagovať sa im padne vhod. Pre nás, žiakov kvinty, bola teda putovná výstava o najčítanejšej knihe sveta tak trochu oddychom. V ten deň sme sa po tretej hodine rýchlo prezuli a tým najslušnejším možným spôsobom presunuli na miesto diania, ktorým bol kultúrny dom v Senci. Keď sme vošli do miestnosti, privítal nás dobre naladený pán, ktorý nás celou výstavou sprevádzal.

Ako prvé si pre nás pripravil zaujímavú prednášku s prezentáciou, pri ktorej nás zoznámil

so známymi aj menej známymi faktami o Biblii. Ako ateistka som sa na túto výstavu až tak veľmi netešila, pretože ma to nijak zvlášť nezaujímalo, no musím uznať, že to nebolo vôbec také nudné, ako som sa obávala. Pán bol veľmi komunikatívny a jeho výklad dokázal dokonca aj mňa skutočne zaujať. Po prednáške sme sa presunuli k ukážkam v ďalších miestnostiach, ktoré boli doslova preplnené množstvom Svätých písem. Knihy boli rôzne staré, napísané v rozdielnych jazykoch v rozličných tvaroch a veľkostiach.

Mňa osobne najviac zaujala obrovská Biblia ilustrovaná Salvatorom Dalím. Po predstavení niektorých zaujímavých exemplárov sme sa rozlúčili s prednášajúcim a dobre naladení odkráčali späť do školy, aby sme sa mohli ešte raz zamerať na naše polročné známky.

Tereza Petrufová, kvinta

Postrehy z výstavy

- ◆ Názov Biblia je z gréckeho slova biblion – knihy.
- ◆ Má dve časti, Starý a Nový zákon, ktoré sa ďalej delia na historické, prorocké a múdroslovné knihy.
- ◆ Pred Bibliou boli najprv kódexy.
- ◆ Mojžiš napísal Tóru - prvých 5 kníh Starého zákona.
- ◆ Matúš, Ján, Marek, Lukáš napísali evanjeliá Nového zákona.
- ◆ Biblia sa písala skoro 1600 rokov - prvá časť Starého zákona sa začala písať 1500 pred Kristom a posledná časť Nového zákona, Apokalypsa, bola napísaná až 80 rokov po Kristovi.
- ◆ V minulosti sa písala na pergamen, ktorý sa vyrábala zo zvieracej kože alebo papyrus, ten bol z trstiny.
- ◆ Pred vynájdením kníhtlače sa prepisovala ručne 2,5-3 roky, podľa toho, ako bola zdobená – bola veľmi drahá.
- ◆ Dohromady ju písalo 40 ľudí, medzi ktorými boli aj králi – Šalamún a Dávid, ale aj obyčajní ľudia.
- ◆ Kráľ Šalamún je autorom kníh Príslovia, Kazateľ a Pieseň piesní.
- ◆ Podľa Biblie existujú dvaja vládcovia – Boh, ktorý dal svetu poriadok, zákony (desatoro) a vzbúrený anjel Lucifer (Satan), vládca chaosu, ktorého jediným zákonom je „Rob si, čo chceš“.
- * Biblia je preložená do viac ako 2500 jazykov.
- * Jeden z tých jazykov je aj esperanto, ktoré vymyslel poľský žid – bol to jednoduchý jazyk, ktorý sa dal naučiť do mesiaca, no ani tak sa neujal.
- * V amerických a anglických verziách knihy je priama reč Ježiša vytlačená červenou farbou.
- * Pre nerozvinuté krajiny, kde je veľa negramotných ľudí, bola Biblia nahraná v podobe audio knihy.
- * Existuje aj Biblia, ktorá vydrží niekoľko rokov vo vode bez toho, aby sa poškodila – takáto, len zmenšená Biblia, je súčasťou výbavy amerických vojakov.
- * Vo väzení si z Biblie vyrábali väzni cigarety, a preto sa teraz väzenské Biblie napúšťajú chemikáliami, z ktorých by sa väzni dusili a zvracali.
- * Porekadlo „Bez práce nie sú koláče“ upravili komunisti z Biblie, pôvodne znelo „Kto nepracuje, nech ani nejde!“

Andrej Srnka, Veronika Zelenayová, kvinta

Študent v zahraničí

V tomto čísle sme oslovili dvoch našich študentov. Nášho žurnalistu Mateja Hrnčiara z kvinty, ktorý študuje tento polrok za Veľkou mládkou a Kristiána Vagenfála zo 4. A, ktorý štyri roky žil v Taliansku, kde pracujú jeho rodičia. Teraz je už súčasťou našej študentskej rodiny a pochtivo sa pripravuje na maturitné skúšky. Porozprávala sa s ním naša žurnalistka a jeho spolužiačka Karin.

Prvé dojmy z Ameriky I.

Konečne prišiel deň odletu. Vstával som s pocitom neskutočnej ťažoby. Bol to predsa poslednýkrát, čo vidím svoju rodinu počas nasledujúcich piatich mesiacov. Lúčenie bolo ťažké a priznám sa, moje oko nezostalo suché. Cesta na viedenské letisko mi prišla ako večnosť. Už som takmer cítil tú vzdialenosť od svojej rodiny.

Takto vyzeral môj deň odletu do Ameriky 14. januára 2015. Predtým, ako vám začnem opisovať život v Spojených štátoch, by som chcel spomenúť prípravu na cestu do Ameriky. Dostať sa za Veľkú mládku je dlhodobý proces. Ja osobne som musel začať vyplňať prihlášku už počas letných prázdnin. Prihláška má okolo 27 strán a vy musíte vyplniť širokú škálu otázok o sebe, rodine, vierovyznaní, očkovaniach atď. Doktor mi musel vyplniť jednu stranu, ale tak tiež aj triedny učiteľ, učiteľ angličtiny ako koordinátor jazykových pobytov v zahraničí. Okrem toho som sa musel s každým učiteľom dohodnúť, aby mi uzavrel známku predčasne, pretože som odlietal 2 týždne pred koncom prvého polroku. Po podaní prihlášky si musíte ísť na americkú ambasádu vybaviť víza a potom čakať, kým vám nájdú hostiteľskú rodinu, ktorú vám však môžu priradiť iba niekoľko dní pred naplánovaným odletom. Ja som mal šťastie a rodinu som poznal už mesiac pred odletom.

Do cieľovej destinácie sa neletí priamo, takže som musel prestupovať v Chicagu. Ak niekedy prídete do Ameriky, určite sa nevyhnete imigračnej a colnej kontrole. Imigračná kontrola ma až tak netrápila, koniec koncov je to iba odobratie odtlačkov prstov a pečiatka do pasu. Colná kontrola – to bolo už niečo celkom iné. Prenášal som totiž v kufri všakovaké syry zo Slovenska pre hostiteľskú rodinu. Ak by mi tie syry našli, mal by som naozaj veľký problém. Našťastie sa na pracovisku nachádzala unudená Američanka, ktorá mi iba kývla, aby som šiel ďalej. Z medzinárodného terminálu som sa potom musel dopraviť do terminálu na vnútroštátne lety, kde som bol znova kontrolovaný. V Amerike sú kontroly na letiskách oveľa dôkladnejšie ako v Európe. Na kontrole sa musíte vyzúvať a urobia vám röntgen celého tela. Po kontrolách si môžete kúpiť niečo za šialené ceny (napr. fľaška vody za 5 dolárov!). Na letisku som potom musel čakať okolo troch hodín, kým som mohol nastúpiť do druhého lietadla, ktoré ma previez-

lo do Traverse City v Michigane. Odtiaľ som sa potom odviezol s hosťiteľskou rodinou do Charlevoix, kde spomínaná rodina býva.

V piatok som prvýkrát vo svojom živote zažil snežné prázdniny. Síce som v ten deň ešte nemal ísť do školy, bol to príjemný pocit. Nerozumel som však, prečo vyhlásili snežné prázdniny, lebo všetky cesty boli odhrnuté a teplota bola iba okolo -2 stupňov celzia. Čo už, prázdniny boli vyhlásené a všetky deti boli z toho úplne nadšené. Cez víkend som si pomaly začal zvykať na americký spôsob života. Nebolo to ťažké tak, ako som predpokladal. Najväčšie obavy som mal z toho, že si nebudem schopný spomenúť na nejaké slovíčko, a tak budem vystavený trápnemu tichu. Ľudia sú tu však veľmi milí a vždy sa mi snažia pomôcť, keď si neviem spomenúť. Najzábavnejšie je počúvať, ako sa snažia vysloviť moje meno. Matej je pre nich totiž niečo iba veľmi ťažko vysloviteľné. A keď to skúšajú vysloviť ako ja, väčšinou to dopadne tak, že mi povedia niečo ako Mecaj, Masej,... Moje priezvisko radšej ani neskúšajú vysloviť. V nedeľu som navštívil americký kostol, ktorý sa vôbec nepodobal na kostol, ako ho poznáme my. Nebol tam žiaden oltár, iba pódium a stojan na papieri, ktoré pomáhajú pastorovi pri kázaní (áno, kňaza tu volajú pastor). Omša začína piesňou, ktorú odohrá kapela zložená z troch gitár, basgitary, klavíru, bicích a asi siedmich vokálov. Každá omša je ako malý koncert. Priznám sa, že tieto omše sa mi páčia viac ako tie na Slovensku. Okrem toho som stretol ďalšieho zahraničného študenta z Maďarska, ktorý tu býva u pastora a jeho ženy.

V pondelok som išiel prvýkrát do školy. Škola je asi dvakrát tak veľká ako naše gymnázium, no polovica školy je auditórium a telocvičňa. Druhá polovica sú triedy, knižnica, počítačové učebne a kancelárie. Najprv mi urobili prehliadku školy, počas ktorej som zistil, že rozdiely medzi slovenskými a americkými školami sú priam priepastné. Jedným z rozdielov je to, že tu sa učitelia nenaháňajú za žiakmi, ale žiaci za učiteľmi. Nie sú tu triedy ako prima, sekunda, ..., ale na dverách každej triedy je meno učiteľa, ktorý tam učí. Ďalším rozdielom je dĺžka hodín. Klasická hodina trvá 60 minút, nie 45. Prestávky medzi nimi sú iba 5 minút dlhé, teda dostatočne dlhé, aby sa žiaci stihli presunúť do iných tried, ale dostatočne krátke, aby nerobili "blbosti." Medzi tretou a štvrtou hodinou je 40 minútová obedová prestávka. Škola končí presne o tretej, no keďže celá škola končí v ten istý čas, je veľký problém dostať sa von. Ďalší veľký rozdiel je zariadenie školy. V každej triede je tu minimálne päť iMacov a okrem toho tu každý žiak dostane školský MacBook Air na celý rok, na konci roku ho vráti a potom na začiatku nového roku ho zase dostane späť. Samozrejme, škola môže sledovať, čo na ňom robíte a niektoré stránky sa v škole nedajú otvoriť (napríklad facebook, twitter a vlastne všetky internetové hry).

Najväčším rozdielom je výber predmetov. To znamená, že nemáte všetky predmety, ktoré sú v ponuke, ale tu si môžete vybrať šesť predmetov, ktoré však máte každý deň v rovnakom poradí. Predmety vám priradí poradca pre vzdelanie. Ja som si vybral pokročilú matematiku, laboratórnu chémiu, hru v orchestri, angličtinu (povinný predmet) a prácu na ročenke (čo je niečo ako práca na Gymkáči) a ako posledný predmet som chcel informatiku, no poradkyňa vyhlásila, že nemajú voľné miesta, takže som sa zázračne ocitol na americkej histórii (z ktorej neviem „nič moc“). Povedal som si však, že to nejakو zvládnem.

V utorok som zažil niečo, čo sa vám na Slovensku nemôže stať. Práve som mal hodinu s orchestrom, keď zrazu začali cez školský rozhlas hlásiť, že máme "lockdown." Všetci sa oka-

mžite postavili a začali utekať do skladu, tak som utekal s nimi. Učiteľ nás tam zamkol a okrem toho pozamykal aj všetky ostatné dvere. Potom sa zamkol sám v kabinete. Spolužiaci mi vysvetlili, že je to nácvik v prípade, že do školy vnikne nejaký psychopat so zbraňou. Cvičenie vraj trvá asi päť minút. Okrem toho, že sme boli zamknutí v nevyhrievanom sklade, museli sme mať aj vypnuté svetlo, aby nás hypotetický psychopat nenašiel. Tak sme tam teda čakali a mrzli, keď zrazu niekto zahlásil, že už prešla hodina odvtedy, čo nás tam zamkli. Ten chalan, čo urobil toto vyhlásenie, si písal s nejakou jeho kamoškou, ktorá mu napísala, že oni sú vonku už asi 50 minút. Všetci hneď vraveli - "jáj, jasné, na orchester vždy zabudnú..." - čo mi veľmi na nálade nepridalo. Asi po ďalších desiatich minútach sa k nám (konečne) dovalil učiteľ a vyslobodil nás. Neskôr som zistil, že sme tým pádom zmeškali celú obedovú prestávku, takže som sa musel najesť počas chémie. Nakoniec však môžem povedať, že to bola celkom vtipná nová skúsenosť :D.

Na záver by som chcel dodať, že život v Amerike nie je taký čierno-biely, ako ho vidíme my na Slovensku. Nie sú to samí tuční Američania, ktorí chodia na obed do McDonaldu. Dokonca tu ani McDonald's nemajú. Po prvých troch týždňoch môžem povedať, že Američania sú veľmi milí ľudia, ktorí sa veľmi zaujímajú o Slovensko.

Matej

Rozhovor Karin s Kristiánom

V akej krajine si študoval? A na akej škole?

Študoval som v Taliansku, konkrétne v hlavnom meste. Išlo o katolícke gymnázium San Giuseppe Calasanzio, kde som študoval všetko v taliančine (mal som celkom dobrý prospech)

Prečo práve tam?

Otec pracuje na ministerstve zahraničných vecí, a teda bol vyslaný do Ríma na štyri roky. Školu som si vybral, pretože tam chodil aj známy, čo mi aj pomohlo pri zaradení sa do kolektívu.

Ako dlho si tam študoval?

Tri roky.

Zažil si nejaký nezabudnuteľný zážitok?

Tých zážitkov bolo nespočetne veľa, boli sme na viacerých triednych výletoch a stretávali sme sa ako spolužiaci aj mimo školy. Boli sme skvelý kolektív.

Ovplyvnil ťa pobyt v zahraničí?

Určite áno. Kedže som vídaval kamarátov 2-krát do roka, oveľa viac si vážim chvíle strávené s rodinou a kamarátmi.

Po skúsenostiach, ktoré si v cudzine nadobudol, vrátil by si sa späť?

Taliansko je nádherná krajina s mnohými kultúrnymi pamiatkami, a krásnymi, jedinečnými panorámami, ktoré človek inde neuvidí. Čo sa týka štúdia, školy som tam na oveľa vyššej úrovni ako na Slovensku, profes-

ri nedarujú dobre známky za nič. Spoznávať krajinu sa určite vrátim, chcel by som navštíviť ešte veľa miest.

Čo tamajšia kultúra a nátura Talianov?

Keďže som s Talianmi strávil takmer 4 roky, už som si zvykol na ich inú, južanskú povahu, ale musím uznať, že za začiatku mi dosť liezli na nervy. Taliani sú flegmatici, je im všetko jedno, majú svoje gestá, ktoré sú známe na celom svete. Ale keď sa k nim správate láskavo a priateľsky, oni to tiež opätujú.

Čo by si odkázal iným študentom, ktorí by chceli ísť študovať do zahraničia?

Aby sa pripravili, že zo začiatku to bude peklo a nebudú to mať vôbec ľahké. Záleží to na povahe, niektorí ľudia sa prispôbia novému prostrediu rýchlejšie ako druhí. Netreba sa vzdávať a hneď ako si človek nájde oporu, kamaráta, pobyt v zahraničí bude oveľa krajší.

Ďakujem za rozhovor.

Kaja, 4. A

Výsledky súťaží

Výsledky okresného kola v SCRABBLE

17. december 2015

kategória A (6. ročník ZŠ + príma)

1. miesto: **Ema Walterová** (ZŠ J. G. Tajovského)
2. miesto: **Matúš Buček** (Gymnázium A. Bernoláka)
3. miesto: **Melánia Székelyová** (ZŠ na Mlynskej ul.)

kategória B (7. ročník ZŠ + sekunda)

1. miesto: **Marek Talamon** (ZŠ J. G. Tajovského)
2. miesto: **Emma Straňáková** (ZŠ Alberta Molnára Szencziho s VJM)
3. miesto: **Lucia Bottlíková** (Gymnázium A. Bernoláka)

kategória C (8. ročník ZŠ + tercia)

1. miesto: **Natália Kostková** (Gymnázium A. Bernoláka)
2. miesto: **Tomáš Zeman** (ZŠ Alberta Molnára Szencziho s VJM)
3. miesto: **Samuel Skubeň** (ZŠ na Mlynskej ul.)

kategória D (9. ročník ZŠ + kvarta)

1. miesto: **Rebeca Vašková** (Gymnázium A. Bernoláka)
2. miesto: **Tomáš Chalás** (ZŠ na Mlynskej ul.)
3. miesto: **Viktória Eliášová** (ZŠ Alberta Molnára Szencziho s VJM)

Súťaž v prednese povestí Šaliansky Matko

Okresné kolo:

Dňa 27. januára 2016 sa uskutočnilo okresné kolo v prednese povestí Šaliansky Matko.

Tim Köppl, žiak sekundy, získal 2. miesto.

Výsledky školského kola Pytagoriády

Kategória P6

1. miesto **Matúš Buček**

Kategória P7

1. miesto **Kristián Porzer**

Kategória P8

1. miesto **Norbert Turinič**

Matematická olympiáda

Okresné kolo, kategória MO Z9

2. miesto: **Nina Bučeková**, kvarta

3. miesto: **Matej Kočalka**, kvarta

Technická olympiáda

Okresné kolo, kategória B

1. miesto: **Ondrej Michalka**, sekunda

Krajské kolo, kategória B

1. miesto: **Ondrej Michalka**, sekunda

Geografická olympiáda

V okresnom kole **GEOGRAFICKEJ OLYMPIÁDY** sa naši žiaci **Matúš Buček** z prímý a **Nina Bučeková** z kvarty umiestnili vo svojich kategóriách na 1. mieste.

Obaja postupujú do krajského kola a my im držíme palce v ich ďalšej reprezentácii našej školy.

Olympiády v nemeckom jazyku

Okresné kolo NEJ sa konalo 12. januára 2016. Zúčastnili sa ho 4 odborné školy a naše gymnázium z celkového počtu škôl 7, ktoré sú na území nášho okresu. Jazyková súťaž pozostáva z práce s obrazovým materiálom, voľného rozprávania na stanovenú tému, z vypočutého textu, z čítania textu s porozumením a z gramatického testu.

V okresnej súťaži zvíťazili títo naši žiaci:

Kategória 2 A : 1. miesto **Vanessa Svitanová** z kvinty

Kategória 2 B : 1. miesto **Bronislava Juráková** z októv

Tieto študentky postupujú do krajského kola, ktoré sa koná 11. februára 2016 v Gymnázii Bilíkova 24 v Bratislave.

Na okresnom kole sa nesúťažne zúčastnil Kristián Porzer ako „Muttersprachler“ v kategórii 1 C, ktorý má postup do krajského kola zaistený už zo školského kola.

Všetkým našim víťazom srdečne blahoželáme a prajeme „viel Glück“ v krajskom kole!

PhDr. H. Oberhauserová

Olympiáda v anglickom jazyku

školské kolo

Kategória 1A:

1. Horváthová Veronika – 20 b. sekunda
2. Valachová Viktória – 18 b. príme
3. Juraši Ondrej – 16 b. sekunda

Kategória 1B:

1. Nagyová Dominika – 29 b. kvarta
2. Zelenay Viktor – 29 b. kvarta
3. Turinič Norbert – 28 b. tercia

Kategória 2A:

1. Zelenayová Veronika – 35 b. kvinta
2. Chvostaľ David – 29 b. kvinta
3. Petrovič Pavol – 28 b. kvinta

Kategória 2B:

1. Čerkesová Michaela – 27,5 b. 2.A
2. Daniš Nicolas – 27 b. 4.A
3. Petriková Petra – 26 3.A

Kategória 2C2

1. Nikol Gajdošová – 28,5 b., oktava
2. Tomáš Baršváry – 27 b., oktava
3. Lea Michaličová- 23,5 b., 4.A

Olympiáda zo slovenského jazyka

školské kolo

kategória A (septima, oktava, 3. A, 4. A)

1. miesto: Dominika Bognárová (3. A), Vladimír Piroška (3. A)
2. miesto: Veronika Pobjecká (4. A)
3. miesto: Lukáš Farkaš (3. A), Erik Filkasz (4. A)

kategória B (kvinta, sexta, 1. A, 2. A)

1. miesto: Veronika Zelenayová (kvinta)
2. miesto: Timotej Michalka (kvinta), Zuzana Bögiová
Alexandra Rafaelová (2. A)
3. miesto: Andrej Rondoš (sexta), Tereza Sarňáková (sexta),
Marta Jánska (1. A)

kategória C (tercia, kvarta)

1. miesto: Michal Trubač (kvarta)
2. miesto: Dominika Nagyová (kvarta)
3. miesto: Sandra Belašicová (tercia), Chiara Kuruczová (kvarta)

Okresné kolo

kategória C:

1. miesto: **Dominika Nagyová**, kvarta

Krajské kolo

kategória C:

Dominika Nagyová, úspešná riešiteľka

20. ROČNÍK SHAKESPEARE MEMORIAL

Dňa 2.12.2015 sa v Zichyho paláci v Bratislave uskutočnila súťaž v recitácii poézie a prózy v anglickom jazyku.

Súťaže sa tento rok zúčastnilo 65 študentov, ktorí súťažili vo 8 kategóriách.

Učitelia a ich študenti sa stretli už 20. raz, aby obdarovali publikum krásou veršov a myšlienok v anglickom jazyku.

Študenti našej školy sa tejto súťaže zúčastňujú už niekoľko rokov, ale až v tomto roku sme zaznamenali výraznejší úspech.

Ďakujeme všetkým zúčastneným a teší nás, že študenti ovládajú jazyk tak, že vedia svoje emócie vyjadriť v cudzom jazyku, a aj ich predniesť.

1.súkromné gymnázium v Bratislave

Výsledky súťaže:

3. kategória próza, tercia - kvarta

4. miesto: **Miriám Matášáková**

5. kategória próza, kvinta - oktáva

5. miesto: **Michaela Čerkesová**

8. kategória tvorivé písanie - seniors,
kvinta - oktáva

5. miesto: **Albína Háršiová**

POĎAKOVANIE ŠKOLE

Gymnázium A. Bernoláka v Senci

za prácu so študentmi a za pravidelnú účasť na

„Shakespeare Memorial“

02.12.2015

Mária Smreková
RNDr. Mária Smreková
riad. 1sg. V Bratislave

Súťaž iBobor - vyhodnotenie

Úspešní riešitelia GAB Senec 2015/2016

Benjamín

Celkové poradie	Meno, priezvisko a trieda	Dosiahnutý výsledok
90. - 233.	Matúš Buček, príma	73,34 bodov, 100. percentil
444. - 704.	Ondrej Michalka, sekunda	66,68 bodov, 98. percentil
1218. - 1481.	Lucia Bottliková, sekunda	60,02 bodov, 95. percentil
1218. - 1481.	Kristián Porzer, sekunda	60,02 bodov, 95. percentil
1857. - 2145.	Jakub Doboš, príma	56,02 bodov, 92. percentil
1857. - 2145.	Alexander Hidvéghy, sekunda	56,02 bodov, 92. percentil
2195. - 2565.	Svätoslav Bollo, príma	54,69 bodov, 90. percentil
2195. - 2565.	David Harsányi, príma	54,69 bodov, 90. percentil
2615. - 2760.	Róbert Nemeček, príma	53,36 bodov, 89. percentil
3196. - 3621.	Michal Štofa, príma	50,69 bodov, 86. percentil

Kadet

Celkové poradie	Meno, priezvisko a trieda	Dosiahnutý výsledok
57. - 64.	Ubaldo Markus, terciá	75,00 bodov, 100. percentil
65. - 82.	Michal Petruť, terciá	74,67 bodov, 100. percentil
277. - 294.	Norbert F. Turinič, terciá	68,34 bodov, 98. percentil
295. - 357.	Matej Kočalka, kvarta	68,01 bodov, 98. percentil
359. - 451.	Matej Kubovčák, kvarta	66,68 bodov, 98. percentil
1001. - 1023.	Natália Kostková, terciá	59,01 bodov, 93. percentil
1001. - 1023.	Zuzana Lahová, kvarta	59,01 bodov, 93. percentil
1795. - 1823.	Sofia Fedorová, kvarta	53,68 bodov, 88. percentil
2307. - 2589.	Karolína Gernicová, terciá	50,69 bodov, 85. percentil

Celkové poradie	Meno, priezvisko a trieda	Dosiahnutý výsledok
142. - 171.	Matej Hrnčiar, kvinta	69,34 bodov, 98. percentil
178. - 253.	Jakub Žůrek, sexta	68,01 bodov, 98. percentil
283. - 287.	Marek Žákovíc, kvinta	66,67 bodov, 97. percentil
288. - 289.	Adrián Juríček, 1. A	66,00 bodov, 97. percentil
297. - 309.	Katarína Čačíková, sexta	65,34 bodov, 97. percentil
372. - 380.	Timotej Michalka, kvinta	63,34 bodov, 96. percentil
381. - 397.	Milan Vrbiar, kvinta	63,01 bodov, 96. percentil
725. - 726.	Andrej Srnka, kvinta	56,68 bodov, 92. percentil
1205. - 1209.	Tereza Petrufová, kvinta	51,35 bodov, 86. percentil
1216. - 1238.	Radoslav Král, kvinta	51,02 bodov, 86. percentil
1347. - 1357.	Adam Dolanský, 2. A	50,68 bodov, 84. percentil
1347. - 1357.	Dominik Špalek, 2. A	50,68 bodov, 84. percentil

Senior

Celkové poradie	Meno, priezvisko a trieda	Dosiahnutý výsledok
221. - 266.	Matej Majtan, oktáva	62,68 bodov, 95. percentil
330. - 335.	Jakub Kurila, oktáva	59,01 bodov, 93. percentil
518. - 534.	Eduardo Martinéz, oktáva	54,69 bodov, 89. percentil

iBobor

Valentínky

- * Za dni plné úsmevných výrokov, príjemnej atmosféry a otvorených diskusií by som rada poďakovala Peti, Adrike, Zuzane, Diane a Ninke z kvarty! :) Rebeca
- * Posielam anonymnú pusinku Miškovi Takáčovi, nech poteším jeho smutné srdiečko. P.S. Robíš dobré ovocie v čokoládke.
- * Chcel by som poslať veľkú valentínku babám z kvinty, pretože sú to tie najkrajšie dievčatá zo školy!
- * Adam z kvinty má najkrajší úsmev. PS: Milujeme ho! Anonymky
- * Posielam valentínku pre najlepšie učiteľky zo školy - pani profesorku Ivanovú a pani profesorku Oberhauserovú.
- * Chcela by som sa poďakovať mojim obľúbeným pani profesorkám Strivinskej, Victorisovej, Oberhauserovej, Nemečkovej, Balúchovej, Babiakovej a pánom profesorom Lesayovi a Maľovi. Veľmi si cením ich ľudský prístup obohatený o hlboké vedomosti, inšpiratívny a osobitý štýl hodín, zahŕňajúci aj množstvo úsmevných zážitkov.
- * Valentínka pre moje lásky zo 4.A. <3 Heluš, Domči a Verči som taaak rada, že vás mám. Štyri roky na GABe = krásny čas vďaka vám. Ženuška, mamička a krstná, ste najlepšie na svete. :-* Ste moje najmilšie. Kamarátky, rodina a spriaznené duše v jednom. Každá svojím, jedinečným spôsobom. Ste mi cennejšie než všetka soľ sveta. Ešte, že vás mám, milované! :-)

Athena Kassandra

Božské meno k božskej tvári
a keď sa ti na nej úsmev zjaví,
až sa ti oči rozžiaria,
aj mne úsmev vyčaria.
Keď som ťa prvýkrát zbadal,
ohromený som bol,
dych som popadal,
ani na slovo som sa nezmohol.
Vždy keď ťa na chodbe spozorujem,
sám sebe sa čudujem,
že som s tebou ešte nehovoril,
iba som ti raz dvere otvoril.

- * Najlepšej triede na škole 4. A, najmilovanejším, najkrajším, najmúdrejším spolužiačikom a pani profesorky Matke prajem šťastného Valentína, špeciálne Lojzkovi a Kačenke

- * Prajeme Šimonkovi zo 4.A šťastný Valentín . Anonym
- * Dankovi zo 4. A šťastný Valentín :* Anonym
- * Pani Oberhauserová , máme vás veľmi radi a posielame Vám veľké objatie ... cmuk - 4.A
- * Posielam valentínku pani prof. Oberhauserovej, najlepšej profesorky nemčiny. S láskou 4.A
- * Posielam anonymnú valentínku Karin zo 4. A ♥
- * Valentínka pre úžasnú 4. A!! <3 Najlepší deň: 20. NOVEMBER 2015"
- * Valentínka pre náš skvelý (celý) učiteľ'ský zbor. Ďakujeme Vám za vedomosti, ktoré ste nám štyri roky odovzdávali.

Atmosféra valentínska nastala
miesto pre lásku nám nechala
avšak nás sa stále niekto pýta
čo keď príde maturita ?
Skúšky sa nám rýchlo blížia
učitelia stále hromžia
nebojte sa mi to dáme
valentínku pre vás posielame
veď 4.A a októbra
to je tá najlepšia zostava

- * Pre miláčikov 4. A a, samozrejme, pre všetkých učiteľ'ov, čo sa s nami trápia na seminároch a hodinách. Anonym

Neviem prečo a mi to jedno
No v mojej mysli je len jedno
Tvoje vlasy lesklé sťa zlato
Žeby kozel mohol za to ?
A tie pery plné, jemné
Si blázon keď ti občas prepne
Krásne oči vkuse žmúriš
Strašne rada sa vždy túliš
Toto všetko má to čaro

Je to krásne je to darom
zo srdca pre K.

* Láskou ste nás obdarili , my Vám za to ďakujeme , vždy ste boli dobrá , milá , preto Vás tak veľmi milujeme . Od žiakov 4.A pre p. profesorku Pazderovú

* Posielam valentínku pre všetky pekné dievčatá z kvinty. Ďakujem za to aké ste, všetky vás mám rád. :) Jurko

* Posielam krátky pozdrav (valentínku) pre svoju milú.
Od anonym
Szeretlek
Pre R.

* Pozdravujem moju celú 1.A. Mám vás všetkých rada.

Posielam Ti krásne slová, krátku báseň, láska moja.
Posielam Ti sladký bozk, pýtaj si, ak nemáš dost'.
Posielam Ti modré z neba, z hĺbky srdca, len pre Teba.
Od Daliborka pre Martičku.

* Chcem vyzdvihnúť moju pani triednu profesorku Balúchovú, ktorá za nami vždy stála a dojímala nás veľkou svojho srdiečka a trpezlivými nervami, ktoré pri nás prešli mnohými skúškami. Venovala nám množstvo času s láskavosťou skutočnej matky a práve jej lásku k nám si budem pamätať po dlhé roky. Ďakujem :) Zuzana

* Pozdravujem Dalibora, veľmi sa mi páčiš :* <3
M. z 1.A

* Posielam valentínku mojim žurnalistom. Lenártová

* Píšem jej z donútenia... Ahoj Marta. Maroš

* Moje najmilšie dievčatká oktávanky, i ten najhorší deň je s vami ten najlepší. Aj keď nám trvalo zopár rôčkov, kým sme si k sebe našli cestu, dnes počítam každý deň s vami a desím sa chvíle, keď sa budeme musieť rozlúčiť. Nikdy nezabudnem na náš smiech i slzy, bláznivé dobrodružstvá aj dôverné rozhovory. Zostaňte také úžasné ženské, aké ste, lebo viem, že to dotiahnete ďaleko. Lúbim Vás :) Zuzana

Roses are red,
violets are blue.
I hate rhyming.
I also hate you.
Pre Martu :*

* Sekunde ako najlepšej triede posielam túto valentínku. Vasil Sergejov

Škola s úsmevom

Žiak spadne zo stoličky.

U: Zlomí sa tu na dvoje a ešte pôjdem do žalára. Das Gefängnis.

Ž: Pani profesorka, nezotierajte tou špongiou, Adam vás zabije!

Adam: Pani profesorka, to čo robíte??!

Žiak odpovedá.

U: Keby ťa teraz videla tvoja mamička, aký si lajdák, tak by sa rozplakala.

Ž: Ved' ona plače za všetko ...

U: Somár! Preje sa a potom stratí imunitu!

U: Ja nechcem mať problémy, radšej ich narobím vám.

Ž: A bol tam aj Sovietsky Zväz?

U: Nie, ten vznikne až túto hodinu.

U: Zbytočne to urýchlil, mohol si ešte pekne dobývať Veľkú Britániu.

U: Vyber si číslo od 1 do 8.

Ž: 10!

U: A kde ušla jedna päťka, emigrovala?

U: Čo výnimočné ste videli cez prázdniny?

Ž: Sneh!

U: Aké piesne poznáme?

Ž: Pracujúce piesne. (správne: pracovné)

Ž: Môžeme sa presádzať?

U: Nie

Ž: A keď budeme ticho?

U: Nemôžete byť ticho!

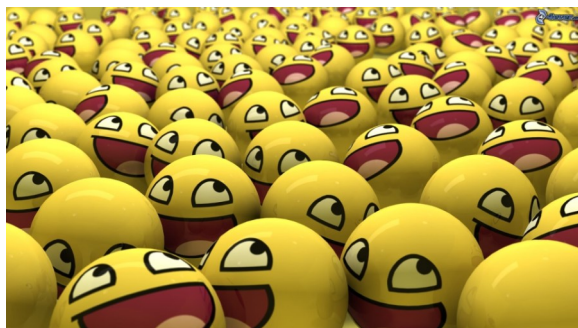
U: Koľko máme zmyslov?

Ž: Deväť.

U: Píšte si: Človek reaguje na podnety.

Ž: Ale to vieme.

U: Ty to nevieš!

Na BIO:

U: A tu máme najväčší sedací sval...

(Žiak vyrušuje)

U: Takže keď ma budeš naďalej provokovať, tam ťa kopnem!

U: Kde si sa narodil?

Ž: V Bratislave.

U: V Bratislave?

Ž: Nó, viete to je také mesto...

U: Taký krásny stromček! Taký krásny!

Ž: Však som ho ozdoboval!

U: Však krásny! Hneď domov by som si ho zobrala!

Ž: Keď mi vymažete päťku, tak vám ho dám.

U: Ale to by som vám nespravila.

Ž: Ale ja mám doma ďalší.

U: A čo ty ich doma vyrábaš?

Ž2: Alebo ich kradne susedom!

U: Krátenie do súčtu je samovražda!

U: V pondelok ťa chcem ešte počuť.

Ž: Ale ja tam mám dobré známky.

U: Ale ja ťa chcem ešte počuť.

Ž: Ako, ja sa s vami môžem porozprávať.

U: Ak by Hitlera zasiahli guľky, bol by to len skrachovaný politik a my by sme sa o ňom neučili.

U: Nemám rád vaše mobily. Úplne ich nenávidím. Furt sa iba fotíte a potom mi je zle, keď zapnem počítač. Tie vaše statusy.

U: Takže v čom je ťažký Hviezdoslav?

Ž: Proste v tom, že písal absolútne nezrozumiteľné texty?

Ž: Takže alkány sú...

U: Brzdí, brzdí... Najprv zotri tabuľu.

Ž: A nemôžem si to tu nechať na inšpiráciu?

U: Povedz mi druhy rýmov.

Ž: Preskočný (správne: obkročný).

Ž: Môžem vám dať kupón?

U: No daj!

Ž: Môžem vám ho dať potom?

U: Päť!

U: Mňa si moj muž vykúpil.

Ž1: Ja dám viac.

U: ... a ťavu k tomu.

U: Aké písmeno?

Ž: Tvrdé! (správne: malé)

U: Čo sa smeješ? ... že zívam?

Ž: Nie, len je to zlaté!

Ž: Ideme za radom?

U: Nie, aby ste si vyrátavali, ktorá veta je vaša!

Ž: Mne by to nenapadlo!

U: Takto išiel Hanibal s 37 slonmi, ale zostal mu len jeden. Ostatné podochli.

U: ...za trest jej odrezali prsty.

Ž: ...a počuli ste o tom, že raz niekomu odrezali za trest viečka?

U: No, aj to je pekne hnusné!

U: Do zajtra mi odovzdáte tú recenziu. Do zajtra!

Ž: Dokedy?

U: Čuš a sed' na hodine!

Ž: Nie na stoličke?

U: Otoč sa! Nohy dopredu a pohľad na slovenskú vlajku.

Ž: Nemám sa na vás pozerat'?

U: No, ale to nie je bohvieaký zážitok.

(kvapká voda)

U: Prosím ťa, skúsiš tú vodu ovplyvniť?

(v decembri)

U: Toto je čo, tá tekvica? Akože posledný mohykán? Akože jeseň kaputt ...

Ž: Sadiť viac zelene a menej betónu.

Ž: Tak v Bieli je zelene dosť, ale väčšina z toho je pleseň.

U: S akými prírodnými zdrojmi sa stretávaš každý deň?

Ž: Tak zem, po ktorej chodím, vzduch, ktorý dýcham...

U: Aký básnik! Daj ešte niečo!

Ž: Jedlo, ktoré jem...

U: Tí Konštantín a Metod sem prišli s nejakou družinou a žiakmi, to akože nebolo tak, že by sa len tak vynorili z kríkov dakde z lesa ...

U: Či nepadá dážď na všetkých rovnako? Či nesvieti slnko na všetkých? Boha vám... É, beda vám!

U: Slovensko je za západnými krajinami trochu ďalej ... dolu!

U: Počítače ničia ľudí.

Ž: Der Computer... damagieren...

U: Stále sa ešte snaží kandidovať aj KSS, možno nejakí starí dedkovia paprdovci chcú vzkriesiť Slovensko.

U: Jakub, chceš stáť na hlave?

U: Later what was invented?

Ž: Guttenberg.

Ž: Mohlo by byť na maturite SJL - opis obrázka – čo vidíš na obrázku?

U: Baršvári, čo robíš s tým mobilom celý život?

U: Čo tu chodíš jak smrad?

U: Nemôžeme sa na seba len pozerat', veď to by bolo odporné...

U: Ako sa Quasimodo dostal k Frollovi?

Ž: No on ho našiel. On bol predtým tulák.

U: Ako môže byť bábätko tulák? A Don Quijote ožran? Nech žije Dr. Google!

Ž: Rybný alebo mäsný chod.

(krik zvonku)

U: Kto to ide? Ožraní?

Ž: Nie... deti.

KUPÓN

Ž: (dočíta nemecký text) Fuj!

U: Ja som fuj! Ja som unavená!

(učiteľka píše gramatiku)

Ž: Pani profesorka, to už stačí, veď to sa ani nepoužíva všetko...

U: Ešte niečo vymyslím.

(učiteľ ukazuje stredoveký obrázok)

U: Kopán útočil na Štefánove hrady, aha, jaké veľké mal Štefan hrady, až traja vojaci sa tam zmestili ...

U: Tí križiaci mali také dobré brnenie, že aj keď ich trafilo desať šípov, tak to prežili, normálne si rytier išiel ako ježko so šípmi ...

Kupón pre momentálny „výpadok z pamäti“ na jednu vyučovaciu hodinu počas 2. polroka školského roka 2015/2016. Neplatí pre písomné, kontrolné práce a maturitné predmety.

podpis riaditeľa školy

**CHCETE ŠTUDOVAŤ
JEDNOODBOROVÚ?**

žurnalistiku
históriu
slovenčinu angličtinu
religionistiku
germanistiku
psychológiu filozofiu
politológiu

**ALEBO KOMBINÁCIU
DVOCH ODBOROV?**

slovenčina
politológia
germanistika
angličtina
filozofia
história
religionistika

PRÍPADNE UČITEĽSTVO?

histórie
nemčiny
slovenčiny
náboženstva
angličtiny
filozofie

CHCETE ZÁROVEŇ ŠTUDOVAŤ NA

**2. NAJLEPŠEJ FILOZOFICKEJ
FAKULTE V SR**

PODĽA ARRA V ROKU 2015?

TAK KLIKNITE NA:

www.ff.ku.sk

